

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Radkovské a přísedících JUDr. Hany Maierové a Mgr. Moniky Váchalové v hlavním líčení konaném dne 18. září 2018

takto:

Obžalovaný

L. M.

nar. xxx v Xxx, trvale bytem xxx, xxx,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době, nejméně v období od září roku 2009 nejméně do května 2013 v Xxx, v bytě, který v té době užíval se svojí partnerkou a později manželkou M. K., nar. xxx, využil psychické a fyzické bezbrannosti své nevlastní dcery **poškozené tehdy nezletilé V. K., nar. xxx**, vyplývající jak z jeho fyzické a psychické převahy, tak z jeho převahy dospělé autority – nevlastního otce, a v době, kdy zůstal s poškozenou v bytě sám, nebo kdy mu byla poškozená svěřena ke hlídání, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení v blíže nezjištěném počtu případů, zpravidla jedenkrát týdně, poškozenou jazykem dráždil na jejím přirození, později při tom současně sám masturboval, většinou až do svého vyvrcholení, nejméně v jednom případě poškozenou osahával

Shodu s prvopisem stvrzuje Ivona Horová.

prsty na jejím přirození a v nezjištěném počtu případu po poškozené požadoval, aby mu rukou dráždila penis, zatímco on jí dráždil jazykem přirození, tomuto jednání nebyla z počátku poškozená schopna se bránit proto, že vzhledem ke svému nízkému věku nebyla tehdy po všech stránkách dostatečně vyspělá tak, aby mohla jeho jednání pochopit, posoudit, domyslet či vyhodnotit a dát najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, nebo se jinak účinně bránit a jejího stavu využil k dosažení svého cíle, později obžalovanému dávala svým chováním najevo, že to nechce, a jednou mu i plivla do obličeje, čehož však obžalovaný nedbal a v jednání pokračoval, a tohoto jednání se dopustil přesto, že jako partner a poté manžel matky poškozené znal její skutečný věk a věděl, že jí dosud nebylo 15 let,

tedy: zneužil bezbrannost jiného a donutil ho k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit pošk. V. K., nar. xxx, k rukám její zmocněnkyně Mgr. Heleny Morozové, se sídlem AK Praha 1, Myslíkova 174/23, částku ve výši **200.000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se pošk. V. K., nar. xxx, odkazuje se zbytkem svého nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V rámci hlavního líčení soud zjistil, že se obžalovaný L. M. dopustil zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kdy opakovaně, zpravidla jednou týdně, poškozenou nezletilou V. K. dráždil jazykem na jejím přirození, později při tom současně sám masturboval, většinou až do svého vyvrcholení, nejméně jednou poškozenou osahával prsty na jejím přirození a opakovaně po poškozené požadoval, aby mu rukou dráždila penis, zatímco on jí dráždil jazykem přirození. Tohoto jednání se obžalovaný

Shodu s prvopisem stvrzuje Ivona Horová.

dopouštěl v bytě, kde s poškozenou a její matkou M. K. žil, když s ní byl sám nebo mu byla svěřena ke hlídání, přičemž nezletilá poškozená nebyla schopna se účinně bránit vzhledem k nízkému věku, nebyla natolik vyspělá, aby mohla jeho jednání pochopit. Později obžalovanému dávala najevo, že v tom nechce pokračovat, jednou mu plivla do obličeje, on toho však nedbal a v jednání pokračoval, až do doby rozchodu s M. K. a odstěhování se z předmětného bytu.

2. K výše uvedenému soud dospěl po provedení níže uvedených důkazů.
3. **Obžalovaný L. M.** před soudem uvedl, že bydlí na xxx, pracuje ve firmě Xxx jako xxx a jako xxx provozu, zároveň u této firmy pracuje i jako OSVČ na xxx. Co se týče rodinných poměrů, je ženatý, má tříletou dceru, z prvního manželství má ještě jednu dceru. Pokud jde o věc, ze které je obžalován, uvedl, že nic takového, co je uvedeno v obžalobě, nedělal. S matkou poškozené se seznámili v roce 2008, poté někdy v dubnu nebo v květnu roku 2009 se poškozená spolu s její matkou nastěhovaly k němu. Všichni spolu žili až do listopadu 2012, kdy on v podstatě odešel a už doma nebydlel, měli s matkou poškozené neshody, nerozuměli si. Odstěhoval se do Xxx, kde bydlel ve starém xxx klubu, nyní tam vlastní dům. V době, kdy byl odstěhovaný do Xxx, občas domů chodil, většinou to bylo spíše v noci, nebo hodně pozdě večer. Chodil si tam pro věci, pro čisté prádlo, občas se vykoupal, zdržel se v tom bytě třeba půl hodiny a šel pryč. Poškozenou s její matkou nechal tehdy bydlet v jeho bytě až do března 2014. V té době měl své klíče od tohoto bytu. Co se týče soužití s poškozenou a její matkou, obžalovaný vypověděl, že toto soužití probíhalo naprosto normálně, jezdili každý rok na dovolenou, chodili do práce. Tehdy měl tři zaměstnání, aby mohli jezdit na dovolenou, na hory. Jeho vztah s matkou poškozené nijak problematický nebyl, myslí si, že si do poslední chvíle normálně rozuměli. Příčinou rozchodu byly její nálady, když chodila z práce, a jezdila někam mimo Prahu. Jezdila za nějakými kamarády nebo kamarádem do Xxx, řekla mu to, a viděl ji, když ji přivezl domů. Ví o dvou případech, jestli to bylo víckrát, neví. Příčinou jejich rozchodu nebylo jenom tohle, začali se hádat, matka poškozené chodila domů z práce a měla různé nálady, přestali si rozumět. V době, kdy žil s matkou poškozené, s ní vedl normální intimní život, žádné problémy v této oblasti neměli, cítil se spokojený. Jediný problém byl početí dítěte, podstoupili i umělé oplodnění, inseminace proběhla jednou, nepovedla se, byla to jedna z dalších věcí, proč se vlastně rozešli, i kvůli tomu se začali dohadovat. V telefonu matky poškozené žádné sledovací zařízení neměl, ani mít nemohl, ona měla svůj telefon od T-Mobile, on měl a má dodnes služební číslo od T-Mobile, tedy měla svoji smlouvu pod svými hesly, přístup k nim samozřejmě vůbec neměl. Jeden čas ještě využíval služby od O2, měl svoji kartu od O2, tu potom asi za tři nebo za čtyři roky zrušil. Tedy její účet nemohl žádným způsobem ovládat, jak ona uvádí. Ohledně běžného fungování domácnosti, obžalovaný vypovídal následujícím způsobem. Obžalovaný uvedl, že v období od roku 2009 do roku 2014 se o poškozenou nikdy nestaral sám, vždy u toho byla její matka nebo babička. Možná byli jednou nebo dvakrát někde na výletě, ale to ji stejně předával babičce, jinak se o ni sám nestaral. Sám doma s poškozenou téměř nebyl, byl často pryč, poškozenou měla v podstatě vždycky babička, než matka poškozené přišla z práce. Poškozenou si s nikým nepředával, většinou si ji její matka buď vyzvedla u babičky, nebo babička čekala ve Xxx u něj doma, než přijde matka poškozené z práce, nebo byly třeba někde venku, ale poškozenou si v podstatě předávaly ony mezi sebou. Klíče od jeho bytu babička měla. Jeho běžný pracovní den vypadal tak, že do hlavní práce, kde je zaměstnán od roku 1994, ráno nastupoval na sedmou nebo na půl osmou a pracovní doba byla do 16.00 hod., vzhledem k tomu, že je to havarijní služba, čas se tam samozřejmě někdy i prodloužil. Po práci jezdil pro taxislužbu. Většinou jel do klubu, pokud někde po cestě někoho naložil, tak ho odvezl, pak jel do klubu. Večer se zastavil doma, třeba ve 21.00 nebo 21.30 hod., kde si na chvíli zdřímnul do 22.00 nebo do 22.30 hod., poté jezdil zase taxislužbu do rána, do 02.00 - 03.00 hod. V zimním období, od listopadu do března, někdy do dubna, ještě chodil hrabat sníh brzo k ránu kolem

05.00 hod. Hrabání sněhu bylo v rámci správy domu na xxx, nikoliv ve Xxx. Z hlavní práce nechodil domů, domů přicházel až večer. Akorát ve středu se stavoval doma, měli tzv. klubový den, tedy taxíkem nejezdil, najedl se a jel hned do klubu. V hlavním pracovním poměru pracoval od pondělí do pátku, kdy je normální pracovní doba, potom se ještě drží pohotovosti. Když držel pohotovost, jezdil taxíkem a byl přítom na telefonu. Dále uvedl, že matka poškozené pracovala krátký – dlouhý týden, ale v obchodě byly čtyři prodavačky, ví, že si služby dost prohazovaly, někdy, když měla mít volný víkend, chodila do práce. V sobotu nebo v neděli měla služby různě, přesně si to nepamatuje. Poškozená měla svůj pokoj, on do jejího pokoje normálně chodil jako všichni. On a matka poškozené spali vedle, kde je napevno postavené patro na spaní, tedy v místnosti vedle pokoje poškozené. Nedokáže přesně říci, v jaké výšce v pokoji byla postel poškozené, byla to taková zvednutá palanda, pod tím byl prostor na věci, skříň, psací stůl a komoda. Vrchní část palandy mohla být ve výšce tak 140 – 150 centimetrů. Obžalovaný dále uvedl, že s poškozenou se ve vaně určitě koupal, nepamatuje si, kolik jí bylo let, bylo to určitě někdy v období, kdy u něj bydlely. To, aby se s ní koupal, bylo na přání její matky. Neví, proč to chtěla. Myslí si, že před koupáním poškozenou nesvlékal. V bytě občas chodil nahý, třeba večer, než se šel vykoupat, chodili tak všichni, ne společně, různě – když se někdo převlékal nebo se šel umýt. Nebýval nahý déle než 15 – 20 minut, nebylo to denně, už si to moc nepamatuje. Nahá chodila i matka poškozené. Pokud jde o trávení společného volného času, obžalovaný uvedl, že jezdili maximálně na chatu o víkendu. Poškozená se svou matkou jezdily většinou každý víkend, pokud tedy matka poškozené nebyla v práci, on jezdil, když se tam dostal, tak jednou za měsíc, za měsíc a půl. Chata byla v Xxx, patřila jejich rodině. Co se týče vztahu s poškozenou, obžalovaný uvedl, že jejich vztah byl naprosto normální, byl velmi dobrý, poškozená ho měla ráda a on měl rád ji i její matku také, asi po půl roce nebo po roce mu začala říkat tati, potom jí to biologický otec zakázal, asi mu to nějak vadilo, oslovení se pak vyhýbala, říkala mu L.. To, že jí to biologický otec zakázal, mu V. řekla. Zezačátku, když s nimi obžalovaný začal žít, si biologický otec poškozenou moc nebral, po nějakém čase, si ji bral jednou, někdy dvakrát týdně, o jejich vztahu nic neví. Žádné rozpory či hádky mezi obžalovaným a poškozenou nebyly. Poškozené se nikdy na intimních místech nedotýkal, nemasturboval před ní, nikdy spolu s ní nesledoval porno. Prováděl rekonstrukci bytu poté, co se poškozená s matkou odstěhovaly, jim o tom žádné podrobnosti nesdělával, sdílel nějaké fotky na facebooku se ženou, s bratrem a se svou sestrou. Poškozené nikdy nenavrhol, aby mu přišla pomoci malovat. Co se týče toho, zda se s poškozenou někdy bavil o jejím intimním životě, uvedl, že se mu párkrát zmínila, že má ve škole nějakého spolužáka, kterého hrozně miluje, dala mu pusy, jinak asi nic víc. Poté, co se poškozená s matkou odstěhovaly, s ní ani jednou v kontaktu nebyl, jenom jednou kvůli fotografiím, poškozená chtěla společné fotografie z dovolených, ty dával dohromady a předával je na flashce na parkovišti za barákem, už neví přesně kdy. To byl jediný osobní kontakt s poškozenou. Přes sociální sítě s ní v kontaktu nebyl, jenom přes SMS kvůli fotografiím, už přesně neví, jestli přes normální SMS nebo aplikaci, mohla to být buď sms, Viber nebo WhatsApp – žádná jiná aplikace to určitě nebyla, messenger to nebyl. Pokud jde o facebookovou komunikaci, obžalovaný před soudem vypovídal následovně. Facebook užíval, ale v podstatě velice málo a jen proto, že současná žena tam vkládala fotografie dcery, on to v podstatě sdílel, protože má matku a sestru v Xxx, a byl to nejrychlejší způsob. Potom ještě sdílel nějaké věci, které se děly kolem xxx klubu, ve kterém je. Měl přezdívku Xxx nebo Xxx, tak nějak. Poškozenou asi na začátku v přátelích možná měl. Neví, nepamatuje si, zda měl v přátelích i nějaké kamarádky nebo kamarády poškozené, užíval ho poměrně zřídka. Co se týče psaní, psal si tam akorát se současnou ženou, dost často tam koukal na různá srandovní videa. Myslí, že tam měl kolem stovky přátel, většina jich byla kolem motorek. Co se týče facebookové komunikace s poškozenou z jara roku 2015 (č.l. 171 a násl.), tato byla obžalovanému předložena při hl. líčení a on uvedl, že se s ní seznámil, ale nepsal ji. Jeho heslo na facebook znala i poškozená, možná i její matka. Dále uvedl, že i když se jedná o komunikaci z doby, kdy u něj už

poškozená ani její matka nebydlely, znaly jeho heslo, hesla byla všude stejná, i na wi-fi, navíc poškozené heslo diktoval i do telefonu, zrovna byl v autě, už si nepamatuje, co přesně chtěla, na něco se podívat, stáhnout nebo nahrát, byla u toho i jeho současná žena. Facebookový profil ve spise je jeho profil. Nepamatuje si, zda se mu stalo, že by mu facebook někdy napsal hlášení, že se někdo přihlásil jeho údaji v jiném místě, že by si žádal potvrzení, jestli s tím souhlasí. Možná taková hláška byla, ale pokud tam šel kvůli fotografiím na sdílení, použil buď počítač v práci, nebo telefon, ale většinou tyto věci ignoroval, co se týkalo žádostí o přátelství a podobně. Hesla měnil až potom, když byl propuštěný ze zadržení, poté facebook zrušil společně se současnou ženou. Svůj profil zrušil loni v říjnu, když zjistil, že mu tam asi někdo chodil. Po vystěhování poškozené a její matky hesla neměnil, neměl ani důvod, facebook měl normálně přístupný, nebylo tam co tajit nebo schovávat. Fotky bytu na facebook dával kvůli tomu, že je sdílel s bratrem a se sestrou. Neví, jak se ty fotky dostaly do komunikace, o které tvrdí, že ji nepsal, pokud měl někdo přístup do facebooku, asi se pak dostal do všeho. Pokud jde o A. R., obžalovaný uvedl, že ji zná, myslí si, že je to spolužačka poškozené. Zná ji z xxx, kde bydleli, byla u nich doma asi dvakrát. Také byla s nimi možná dvakrát nebo třikrát na chalupě. S A. na facebooku v kontaktu nebyl, nenabízel jí, že by jí udělal nějaké fotografie. Co se týče facebookové komunikace ve spise s A. R., pravděpodobně tuto komunikaci vedl někdo jiný. To, co je uvedeno ve spise, on nepsal. V bytě v době soužití s matkou poškozené používal notebook, v dětském pokoji byl počítač pro poškozenou, a v ložnici, nebo v té místnosti, kde bylo patro na spaní, byl na stolku jeho počítač – měli tedy každý svůj, ale stejně se používaly všeobecně. Obžalovaný dále uvedl, že většinou používal svůj počítač v ložnici, z něj se i přihlašoval na facebook. Když se v roce 2012 odstěhoval ze společné domácnosti, počítače v tomto bytě zůstaly, poškozená s její matkou měly možnost je nadále používat. Ve vztahu k výpovědi poškozené, obžalovaný uvedl, že neví, proč tak vypovídala, možná je to nějaký druh msty vůči němu. Pokud jde o její výpověď, že se věci mezi nimi měly dít na patře, i když její matka byla doma, je to nemožné, vzdálenost z těch místností je malá, např. vzdálenost z kuchyně přes obývací pokoj do ložnice je tři a půl metru. Jak uvedl, vztah mezi nimi všemi byl naprosto normální, tím, že se rozešli, jim klesla životní úroveň. Spoustu věcí, které chtěli předtím společně, on měl potom s novou ženou bez problémů, ať už to bylo narození dítěte, o které se pokoušeli s matkou poškozené, a nešlo jim to. Poškozená třeba brečela jenom proto, že přijde o pokojíček. Dále uvedl, že na vypořádání s matkou poškozené se dohodli tak, že se poškozená s matkou vystěhují do konce dubna 2014, vystěhovaly se o měsíc dříve. Matce poškozené dal jako vypořádání 30 tisíc, zůstalo jí auto a skútr, vypořádání proběhlo o něco dříve, už nedokáže říci kdy přesně. Matka poškozené požadovala 150 tisíc jako finanční vyrovnání, nárokovala si bydlení v bytě ve Xxx. Když se matka poškozené z bytu v roce 2014 odstěhovala, zůstal tam nějaký nábytek, kompletně zůstal v dětském pokoji, v ložnici zůstalo patro na spaní, to je v podstatě napevno, v obýváku sedačka a jednoduchá obývací stěna a kuchyňská linka s lavicí a stolem. Veškeré spotřebiče a další věci si vzala. Rekonstrukce bytu začala hned po jejich odstěhování, prováděli ji řemeslníci, po celou dobu rekonstrukce tam bydlel zedník. Rekonstrukce skončila koncem dubna - začátkem května roku 2015, než se narodila jeho dcera. Se svojí současnou manželkou se potkal v únoru 2013 a v podstatě od léta 2013 byli spolu, od počátku neměli žádné intimní problémy, byl určitě spokojen. Obžalovaný dále před soudem vypověděl, že v rámci tohoto řízení nebyl nikde u žádného psychologa ani psychiatra, jenom u soudních znalců. Nepamatuje si, zda mu tito znalci kladli otázku na jeho trestní stíhání v minulosti. V minulosti trestně stíhán byl, bylo to, když mu bylo 16 let, byla to spíše taková klukovina, potom to bylo amnestované. U znalců to neuvedl, protože si na to nevzpomněl, je to staré už asi 30 let. Co se týče jeho vztahu se svým otcem a s otčímem, svého otce vidí tak jednou za dva, tři roky, občas zavolá, otčíma neviděl už řadu let, nikdy nebyl sexuálně zneužíván. Nikdy neměl nezletilou partnerku. Obžalovaný dále uvedl, že má tetování na obou rukách, ramenou, prsou, ale toto si pořizoval až v době, kdy již odešel z bytu a s poškozenou nebydlel,

zřejmě si poškozená tyto věci někde vygooglila. Pokud jde o tvrzení poškozené, že s ní měl jet někdy sám na chalupu, není pravdivé, už vůbec ne kvůli opravě vody, byl tam, ale s kolegou z práce, nikoliv s ní.

4. Podle § 102 odst. 2 tr. řádu byl před soudem přehrán zvukový a obrazový záznam s výsledkem nezletilé **poškozené V. K.** Poškozená vypověděla, že obžalovaný je bývalý matčin manžel. Měl s ní orální sex. Začalo to, když šla asi do první třídy nebo nějak v tom roce, bylo jí 7-8 let, trvalo to do jejich rozvodu. Není si jistá rokem rozvodu, byl to rok 2012 nebo spíše 2014. Není schopna přesně popsat, kdy a jak se to stalo poprvé, myslí si, že několik měsíců po nastěhování do společné domácnosti, ale neví. Dělo se to u něj doma, kde bydleli všichni i s její matkou, v bytě v ulici Xxx ve Xxx. Obžalovaný jí to dělal pusou, neví, jak to začalo, byla malá. Například ji svlékal před koupáním, byla líná, vždy si z toho dělala srandu, říkala, ať ji jde svléknout, on ji svlékl, poté jí to dělal pusou. Její matka byla ještě v práci, bylo to kolem šesté, sedmé hodiny. V bytě byla předsíň, z ní se šlo do kuchyně, dále byly dveře do obývacího pokoje, z něj se chodilo do pracovny, tam byla palanda, kde spala matka s obžalovaným, z ní dveře do jejího pokoje a do koupelny. V jejím pokoji byla palanda, byla to jen jedna postel, pod ní měla hračky. Odehrávalo se to na té palandě v jejím pokoji, nebyla vysoká jako klasická palanda, byla mu tak pod břicho, dosáhl na ní, stál u schodů u palandy, občas si i kleknul, byl vysoký tak 185-190 cm. Ona na palandě ležela, nohy jí z ní visely dolů přes schůdky. Dělo se to asi 15 minut, půl hodiny, jak kdy. Dělal jí to pusou, občas si to dělal i sám. Někdy v pracovně u jeho počítače seděla na velké židli, on klečel na zemi u židle, a koukali spolu na porno, brala to jako pohádku, připadalo jí to správné. Ví, že se tehdy obžalovaný uspokojoval, honil si ho. Většinou u něj došlo k vyvrcholení, poté se utřel do kapesníku, do ubrousku. Občas se to dělo také na gauči v obývacíku. Tam jí jednou předváděl historku z mládí, kdy byl na párty a probudil se vedle holky, chtěl jí to ukázat. Leželi tedy na gauči, poškozenou svléknul, leželi na sobě jako v poloze „69“, kdy on ležel na zádech, ona byla svým přirozením k němu. Poté jí řekl, ať mu to také udělá pusou, ona nechtěla, zdálo se jí to hrozně nechutné, takže mu to dělala rukou, chytl jí dlaň a pomohl jí, přejížděl její rukou přes něj, věděl, že ona nechce. Když obžalovaný poprvé vyvrcholil, nechápala to, byla zmatená, šli ven s babiččíným psem a ptal se jí, jestli to chápala, říkala mu, že moc ne, a on, že to se stává, když vyvrcholí. Podruhé se „69“ stala u nich na chalupě, měli tam jet kvůli vodě nebo neví, asi v září, matka nejela z důvodu práce, jeli sami, opakovalo se to stejné jako na gauči doma, tehdy jí bylo asi 12 let, neví, byla malá, bylo to spíše o víkend. Chalupa je u xxx v Xxx. Předtím, než se stala „69“, obžalovaný jí to dělal pusou, občas si ho honil, občas ne, ale nikdy nevyvrcholil. Obžalovaný jí ze začátku, když to celé začalo, hladil na přirození prsty, nezasouval je dovnitř, jen jí prsty přejížděl po povrchu přirození, občas jí přirození přejel i penisem, dovnitř nikdy nešel. Po několika měsících přidal i tu pusou a střídal to. Tedy dělal jí to jen prsty a pusou, občas ji hladil penisem. Poté, co se stala „69“, si to vždy dělal sám a vždy vyvrcholil, už věděla, co to je. Před „69“ k tomu docházelo většinou, buď na palandě, nebo v pracovně na křesle. Když jí to dělal, bylo jí to příjemné, nechápala, že je to špatně, tedy i sama mu říkala, aby ji šel svléknout. Až když byla starší, asi ve svých 10 letech, začala si říkat, proč zažívat své první sexuální zážitky s 50ti-letým nebo 40tiletým chlapem, navíc je to rodina, přišlo jí to divné. Dále poškozená uvedla, že jednou se jí obžalovaný v obývacíku ptal, jestli masturbuje, nechtěla mu odpovídat, řekla, že neví, chtěla jít do kuchyně, zbavit se ho, on šel za ní, chytl ji zezadu, začal jí sahat do kalhotek. V tu chvíli otočila hlavu a plivla mu do obličeje, obžalovaný se naštvál a odešel. Tehdy byli sami doma, máma byla v práci, on pak ještě večer chodíval jezdit taxíkem nebo šel do klubu. Poté se mu jindy už nebránila, připadalo jí to zbytečné, nebavili se o tom, že to nechce. V jiných případech byla máma občas v práci, občas byla v kuchyni, tam nic neslyšela, většinou večer telefonovala s tetou nebo babičkou, nebo dělala večeři. Na palandě k tomu docházelo vždy jen večer, jednou, dvakrát týdně. Začalo se to dít až tak asi po roce, kdy u

něj s mámou bydlely, až do doby, než se rozvedli. Později mu přestala říkat „tati“, její matka nechápala proč, bylo to v době rozvodu. V době, kdy se to dělo, se matce ani nikomu jinému nesvěřila. Obžalovaný se jí občas ptal, jestli se někomu svěřila, jí bylo jasné, že nemůže. Vždy byla sobecká vůči maminciným přátelům, neměla je ráda, protože měla strach, vždy si myslela, že to sdělí, až jí bude třeba třicet, pak si řekla, že by to bylo dobré říct. Asi rok po rozvodu se svěřila své kamarádce A. R.. A. to nechápala, znala ho také, spala u nich doma, jezdila k nim na chalupu, a poté jí řekla, že jí obžalovaný psal na facebook. Poškozená si to vyčítala, protože obžalovanému jednou na palandě řekla, že už to nechce, ať jde raději za její kamarádkou A., ale nemyslela to vážně. Obžalovaný A. nabízel nafocení fotografií na facebook, žádné tam neměla, A. se chtěla sejít na veřejnosti, on se zajímal, jestli nemá volný byt, domlouvali, že se sejdou ve sklepě u něj. A. se ptala, zda by se mohli sejít u něj v bytě, on to odmítl s tím, že by tam byla poškozená. A. do sklepa nešla, připadalo jí to divné. Tuto komunikaci jí A. ukazovala a přeposlala jí to na facebook. Pokud jde o svěření se s celou záležitostí matce, došlo k tomu, když byly v létě na chalupě. Matka poškozené odjížděla s A. z chalupy autem dříve domů, a poškozená jí dala dopis (bylo to asi 21. 8. nebo 22. 8. 2017), který napsala dříve, někdy v březnu, a k tomu jí dala vytrhnutou stránku ze svého deníku. V dopise se jí omluvila, že byla vždy sobecká a vysvětlila, co se stalo s obžalovaným. Na chalupě nastoupila do auta s matkou a A., jela s nimi na konec vesnice, vystoupila, dala matce ten dopis a požádala ji, ať si ho přečte až v Praze. Když matka přijela do Prahy, hned jí volala, poškozená byla právě u sousedů, a přiběhla babička s telefonem, máma brečela, říkala, že si musí promluvit, najít pro ni pomoc. Máma jí zařídila návštěvu psycholožky, se kterou o tom mluvila. Pokud poškozená ví, obžalovaný bydlí stále ve stejném bytě, předělával ho, po odstěhování tam nebyla. Obžalovaný jí psal, aby přišla, ať mu pomůže vymalovat, vezme si plavky nebo je ve spodním prádle, aby se neušpinila. Psal jí to na facebooku zhruba po půl roce, kdy se od něj odstěhovaly. Po rozvodu jí dále psal, jak se má, kde bydlí, psal i o jeho narozené dceři T., posílal fotky předělaného bytu. Psal jí na Viberu a na facebooku, také na skypu, chtěl s ní mít videochat. Ona mu odepisovala, nechtěla být hnusná, ve skutečnosti jí to nezajímalo. Zval ji, ať přijde, řekla, že ne, on odvětil, že její matka to nemusí vědět. Naposledy ji kontaktoval v zimě roku 2017, v lednu, v březnu. Odpověděla, ať už jí nepíše, že může být rád, že nikomu neřekla, co se stalo, že kvůli němu špatně spí, nechce být v kontaktu. Po čase řekla matce, že ji kontaktoval, později si ho na facebooku zablokovala, protože jí psal, jestli by nechtěla zkusit sex ve trojce apod. Odblokovala ho někdy v roce 2016, chtěla si přečíst tu komunikaci. Na facebooku používá uživatelský profil Xxx a obžalovaný profil Xxx Xxx. Kromě A. o tom ví ještě další její kamarádka T. K., dala jí přečíst svůj deník, někdy v únoru 2017, nevěděla, jak jí to říct. T. jí řekla, že jí je to líto, že by to měla někomu říct. Co se týče tetování, obžalovaný ho měl skoro po celém těle, na nohou, na ruce, na lýtku, měl nějaké ornamenty, lebky. V době, kdy se to s obžalovaným dělo, pracovala její máma v klenotech ve xxx xxx xxx, pracovní dobu měla od 9:00 hod. ráno do 20:00 hod. večer, domů se vracela kolem 20:30 hod. Pracovala v režimu krátký a dlouhý týden. Obžalovaný jí to dělal večer, třeba v sedm, když šla do sprchy, nebo přes den odpoledne, koukali spolu na porno. Matka pracovala v režimu krátký a dlouhý týden, tedy jeden týden pracovala středa a čtvrtek, druhý týden měla v tyto dva dny volno. Dále poškozená uvedla, že pohlavní styk s mužem už měla, ale obžalovaný to nebyl.

5. **Svědkyň M. K.** byla při hlavním líčení vyslechnuta formou hlasitého telefonického rozhovoru ze speciální výslechové místnosti zdejšího soudu, vzhledem k tomu, že se nachází ve špatném psychickém stavu stavu souvisejícím s odhalením jednání, kterého se na její dceři dopouštěl její bývalý manžel. Svou žádost o možnost být vyslechnuta bez přítomnosti obžalovaného svědkyně doložila zprávou psycholožky, kterou navštívila a která u ní shledala xxx syndrom. Soud proto žádosti svědkyně vyhověl, když na tomto postupu neshledal nic, co by krátilo práva obžalovaného na obhajobu, bylo mu umožněno se k její výpovědi vyjádřit, příp. jí

klást dotazy. Svědkyně vypověděla, že se s obžalovaným seznámili v lednu 2008, bydlet u něj začala s dcerou asi po roce a pár měsíců dalšího roku na jaře. Svědkyně dříve bydlela s dcerou V., tedy s poškozenou, v malém pronajatém bytě u své matky v baráku, obžalovaný u nich často býval. Co se týče vztahu obžalovaného k poškozené, měla pocit, že ji má rád, čas spolu trávili. Problémy mezi poškozenou a obžalovaným nepozorovala, někdy byla poškozená „jakože nafouklá,“ to se asi stává, neví příčinu. Pokud jde o běžné fungování domácnosti, svědkyně vypovídala následujícím způsobem. Uvedla, že pracuje jako prodavačka na krátký – dlouhý týden. Krátký týden byl - středa a čtvrtek, to byla v práci, jinak měla volno, obráceně byl dlouhý týden. Pracovala ve xxx jako prodavačka ve zlatnictví, s pracovní dobou od 10.00 hod. do 20.00 hod. Když u obžalovaného bydlely a ona nebyla doma, v hlídání se střídali obžalovaný s babičkou. Když měla dlouhý týden, chodila domů v půl deváté večer, s poškozenou byl obžalovaný. Babička vyzvedávala poškozenou ze školy, šly se k nim, tam udělaly úkoly, šly ven, obžalovaný pracoval plus-mínus do pěti, a když přišel z práce, vystřídali se. Matka svědkyně bydlí za rohem, v ulici xxx, obžalovaný bydlí na hlavní, na xxx, její matka k němu měla ani ne 5 minut cesty. Později chodila poškozená ze školy sama, babička na ni čekala u nich doma, byly spolu, a když přišel obžalovaný, babička odešla. Co se týče toho, kdo poškozenou večer ukládal, svědkyně pracovala do 20.00 hod., nejpozději byla do 20.30 hod. doma, tedy obžalovaný poškozené večer namazal nějaký chleba, postaral se o ni, pak šla do postele, četli jí pohádky asi až do jejich 10 let. Když svědkyně měla volno, obžalovaný vstával v šest hodin ráno, šel do normální práce, vracel se ve čtyři, v pět odpoledne, šel si lehnout, a v devět, deset večer vyrážel jezdit taxíkem. Taxík nebyl úplně pravidelný, stalo se, že zůstal doma. To, že by šel rovnou z hlavní práce taxikářit, bez toho, že by se vrátil domů, se nestávalo, vždy se šel domů vyspat nebo najíst. Když přišla z práce, chvíli ještě spal nebo ležel, poté odešel. U ní byla pracovní doba na krátký - dlouhý týden daná, nemuseli se domlouvat. Obžalovaný býval s poškozenou také o víkendech, pokud něco neměl, např. srazy s motorkami. Co se týče toho, zda poškozená někdy jela s obžalovaným sama na víkend na chalupu, možná dojeli dříve, a svědkyně tam poté dojela autem po práci, ale že by jeli na celý víkend sami, neví. Obžalovaný s péčí o poškozenou pomáhal, asi se někdy stalo, že poškozené pomáhal se svlékáním před koupáním, ale když byla doma, většinou to zastala sama. Přišlo jí asi automatické, že když není doma a přijde z práce, poškozená už byla připravená do postele, neví, jestli ji koupal poškozený nebo se koupala sama. Obžalovaný se s poškozenou jednou jedinkrát koupal ve vaně, bylo to bohužel s jejím svolením. Dcera V. se chtěla koupat, a ona něco dělala v kuchyni, tak souhlasila, ve vaně byla pěna, nebylo nic vidět. To bylo v době, kdy se tam právě nastěhovali, poškozené bylo více jak 7 let, šla po odkladu do školy. Od začátku obžalovaný chodil po bytě nahý, říkal, že je tak zvyklý, je mu to pohodlné, nechodil jenom z koupelny do pokoje, šel třeba i do kuchyně, když se poškozená koukala na televizi, prošel kolem. Svědkyni to nevadilo, myslela, že jsou rodina. Ona sama ani poškozená po bytě nahé nechodily. Když už byla poškozená větší, říkala svědkyně obžalovanému, aby se oblékl, aby z toho poškozená neměla újmu, tenkrát byl trochu naštvaný, ale asi to dodržel. Poškozená začala obžalovanému hodně brzy říkat „tati“, bylo to její rozhodnutí, neříkala mu tak po celou dobu jejich vztahu, přestala tak v jejich 9, 10 letech, bylo to možná rok po svatbě. Ptala se jí, proč, říkala, že tátu má jednoho. Poškozená se se svým vlastním otcem tehdy stýkala, nebylo to pravidelně, nepřespávala u něj, možná někdy ze soboty na neděli. Svědkyně dále vypověděla, že její intimní život s obžalovaným byl v pořádku, alespoň měla ten pocit, až po nějakém roce se změnila intenzita sexuálního života, spíše z jeho strany, nebylo to tak často, sváděl to na to, že je unavený, měla pocit, že o ni nemá zájem, jezdil po nocích taxíkem. Třeba ve 21.00 hod. se sebral, celou noc jezdil, přišel ve 03.00 hod. ráno domů, vyspal se na dvě, tři hodiny, a šel zase do své normální denní práce. S obžalovaným se pokoušeli mít společné dítě, byli i v xxx na nějaké klinice, ale nepovedlo se. Snaha o společné dítě probíhala asi po svatbě, tak v roce 2010. Dále uvedla, že se jí obžalovaný svěřil s traumatem ze svého dětství ohledně zneužívání, asi někdy na začátku jejich vztahu, jeho nevlastní otec ho měl sexuálně zneužívat, potvrdila jí to i přítelkyně jeho bratra. K příčině rozpadu vztahu s obžalovaným

svědkyně uvedla, že to bylo z jeho strany, řekl jí do telefonu, že s ní nechce být, není s ní šťastný. Myslí si, že asi někoho měl. Bylo to 17. května 2013 před xxx srazem jejich klubu, mívají ho vždy poslední víkend v květnu. Potom, co se rozešli, se neodstěhoval, byl to jeho byt, ale od května 2013 se tam nezdržoval. Obžalovaný jim s dcerou dovolil být v bytě ještě 10 měsíců, neměla nic našetřeného. Někdy tam přespal, měli na spaní vysoké patro, lezlo se tam po schodech, tam ona už ale nebyvala, spala u dcery v pokoji, obžalovaný se v bytě občas ukázal, vyzvedl si čisté oblečení a odešel. Kde tehdy bydlel, neví, myslela, že v nějakém xxx klubu. Co se týče majetkového vypořádání, žádný majetek neměli, měla svoje auto, skútr, obžalovaný měl svoje auto a motorku. Chtěla po něm peníze na kauci na pronájem bytu, chtěla asi 100 tisíc, to nedopadlo, dal jí asi 30 tisíc. Pokud jde o zacházení s počítačem a sociálními sítěmi, svědkyně vypověděla, že zacházení s nimi není moc schopná, dokáže si otevřít email, jinak s počítačem neumí, v práci umí základy s pokladnou. Počítače, které měli doma s obžalovaným, nepoužívala, nedokázala je otevřít. Proto jí obžalovaný pomáhal i s jejím bankovním účtem. Ve zlatnictví pracovala s počítačem jenom, co se týče pracovní stránky, program pokladny – převodky a takové věci. Inventury nedělala, zakládání karet zboží také ne, platby ano. Nevěděla vůbec, jak funguje facebook, založila jí ho kolegyně v práci spolu s emailem v roce 2012 nebo 2013. Když se odstěhovaly, akorát jednou jí přišla zpráva od obžalovaného s fotkou jeho nové rodiny s dítětem, je to asi dva nebo tři roky. Heslo obžalovaného na jeho facebookový profil neznala, tenkrát ani nevěděla, k čemu facebook slouží. Obžalovaný založil poškozené facebookový účet, vymýšleli, jaké tam dají datum narození, protože byla malá, myslí si, že poškozená heslo obžalovaného určitě neznala. Po jejich odstěhování dcera s obžalovaným v kontaktu byla, psali si přes facebook, nestěžovala si, ale ví, že ji otravoval, vždy řekla, že si s ním píše, chlubil se jí s předěláváním bytu. Ohledně podezření, že jí obžalovaný sleduje, svědkyně uvedla, že znal její pohyb, měl na ni službu na telefonu, někdy v červnu-červenci 2008. Zjistil, že nebyla v práci, ale v Xxx, byla navštívit nemocného známého s rakovinou, obžalovaný měl kamarádku u T-Mobile. Později její kamarádka I. volala na operátora, tehdy zjistila, že obžalovaný na ni má službu, kterou si dávají třeba rodiče pro děti kvůli přehledu, zrušila ji, byla z toho docela v šoku, poté byla znovu aktivní, zrušila proto celou smlouvu. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný tetování určitě měl. Když se seznámili, resp. potkali v restauraci, měl na rameni xxx xxx xxx, poté ho nechal předělat, měl celou xxx xxx ruku, poté si dal tetování na lýtko. Na ruce na předloktí měl také nějakou xxx, ke konci měl na hrudi u srdce nějakého xxx jako xxx. Skutečnost, že obžalovaný sledoval porno, jí známa úplně není, za 4 – 5 let spolu viděli porno asi dvakrát nebo třikrát, zdali ho sledoval on sám, neví. Co se týče toho, jak se jí poškozená svěřila s tím, co jí měl obžalovaný dělat, bylo to v létě, minulého roku, v úterý 22. 8., když byly na chalupě. Svědkyně odvážela kamarádku poškozené, A. (pozn. svědkyně A. R.), poškozená ten den byla nějaká smutná, před odjezdem jí podala dvě obálky s tím, ať jí slíbí, že si to přečte až doma. V autě se svědkyně ptala A., jestli ví, o co jde, ona že ano, prosila jí, ať poškozené věří. A. vyhodila před jejím barákem, jela domů, otevřela dopisy. Poškozená jí říkala, ať si nejdříve přečte dopis a pak vytržené stránky z deníku, ona to popletla a začala číst deníček. Pamatuje si z toho jenom „noční můra“ a jméno obžalovaného, pak rychle otevřela dopis. Svědkyně se lekla, že si dcera něco udělala, volala hned své matce na chalupu, že musí poškozenou vidět živou. Její matka jí pak dala V. k telefonu. Pak šla svědkyně na dva dny do práce. Když se s dcerou znova setkala, řekla jí, že ji nechce nutit o tom mluvit, ale musí jí to říct a nesmí se to dít dál. Poškozená jí řekla, že se to dělo už před svatbou. Ptala se poškozené, jestli se to dělo „úplně“. Poškozená jí řekla, že „úplně“ ne, ale jinak že dělal úplně všechno, poté brečely. Poškozená jí také ukázala komunikaci A. R., že jí nějak obžalovaný otravoval po facebooku, šlo o nějaké focení ve sklepě nebo něco, psal A., že tam nemá žádnou profilovou fotku. Asi od září dochází svědkyně s poškozenou do krizového centra, poškozená u psychologičky říkala, že o tom doma nechce mluvit. Svědkyně dále uvedla, že je z celé záležitosti úplně psychicky zničená, trvá to už celý rok, nemůže se v životě posunout dále. Co se týče toho, zda svědkyně pozorovala nějaké náznaky, že by se zneužívání poškozené dělo dříve, uvedla, že kdyby byl náznak, nebude to řešit v 15-ti letech

poškozené, 22. 8. bylo poprvé, co o tom slyšela. Pokud jde o to, zda po odstěhování od obžalovaného navázala poškozená nějaký vztah, uvedla, že má spíše hodně kamarádů ze třídy, teď s nikým nechodí. Co se týče toho, zda už s někým poškozená navázala sexuální poměr, neví, nesvěřila se. Svědkyně uvedla, že nemá žádný motiv chtít trestním stíháním obžalovaného poškodit, vedly s poškozenou šťastný život, ne, že by nějak oplývaly penězi, ale měly se dobře, obžalovaný pro ni skončil dávno.

6. **Svěddek D. M.** před soudem vypověděl, že poškozenou zná asi od jejich 5 – 6 let z xxx, jeho nevlastní otec s obžalovaným chodil na pivo. Vidali se s poškozenou než se odstěhovali z xxx, zhruba v roce 2011 či 2012, poté se našli až na facebooku. Naposledy se viděli loni v létě před začátkem prázdnin, tedy v létě 2017. Povíдали si porůznu o všem, o škole, o tom, jestli má kluka. Věc o obžalovaném mu řekla ještě předtím, zhruba v dubnu, jeli za ní s kamarádem na Vysočanskou, poškozená tam byla s kamarádkou, šli na Podvinný Mlýn na vyhlídku. Povíдали si, všechno v pohodě, ale ona pořád nad něčím přemýšlela, pak z ničeho nic, že se jde projít, šel za ní, poškozená nechtěla nic říct. Asi po pěti minutách přemlouvání řekla, že mezi ní a obžalovaným došlo k orálnímu styku, rozbrečela se, objala ho, říkala, ať to nikomu neříká. Jemu to nedalo, řekl to nevlastnímu otci. Poté neví, co se dělo, s nevlastním otcem se pohádali, nebylo to kvůli této věci, co ví, měl to sdělit mamince poškozené, neví kdy, začalo se to prý nějak řešit. K orálnímu sexu mělo docházet, když bylo V. asi 12 let, to je asi jediné, co řekla, nechtěla se o tom bavit, neříkala, jak často to bylo, jen, že víckrát než jednou. Pokud na policii vypověděl, že to bylo minimálně dvakrát, došel k tomu tak, že jednou to nebylo určitě, už si nepamatuje přesně, ale ví, že jednou neříkala určitě, bylo to víckrát. Se svými pocity ohledně toho, jak to poškozená vnímala, se nesvěřila, zaskočilo to i jeho. Řekl jí, že by bylo dobré, kdyby to řekla mamce, ale poškozená si myslela, že by jí nevěřila, protože prý už to bylo dlouho, asi dva nebo tři roky nazpátek. Co se týče toho, zda jí věřil, uvedl, že byla „fakt nějaká špatná“, myslí, že v této věci by mu nekecala. Poté na začátku prázdnin roku 2017, když se s poškozenou znova viděli, se o tom ještě trochu bavili, ptala se, jestli to někomu říkal. On to popřel a ona uvedla, že to ví máma, tak jí řekl, že to řekl nevlastnímu otci, panu P.. Poškozená byla zklamaná, že jí něco slíbil a nedodržel, poté to dále nerozebírali, byla našťvaná. Jak její maminka reagovala, poškozená neřekla, ani že by to řešila s lékaři či policií. Obžalovaného svědek znal z předchozí doby, byli pohodová rodina, byla s nimi sranda, tato informace ho překvapila stejně jako jeho nevlastního otce. V současné době si s poškozenou občas napíšu na facebooku, o té věci se nebaví, akorát mu napsala, že se omlouvá, že kvůli ní musí k soudu. Naposledy obžalovaného letmo potkal v průběhu minulého roku na Vysočanské. Jestli má obžalovaný nějaké tetování, neví. Když se s jejich rodinou dříve stýkal, nepřišlo mu, že by mezi obžalovaným a poškozenou byly problematické vztahy, nic nenavštěvovalo tomu, že by se dělo něco takového.

7. **Svědčyně A. R.** před soudem vypověděla, že poškozenou zná od školky, chodily spolu na základní školu, doteď jsou kamarádky. S poškozenou o jejích problémech se svým nevlastním otcem, tedy obžalovaným, mluvila. Řekla jí, že ji uspokojoval a ona jeho, poškozená nevěděla, že to je špatné, byla malá. Neříkala jí, kolikrát to mělo proběhnout a kdy to začalo, ona se jí na to více dopodrobna neptala, věděla, že je to pro ni dost citlivé. Poškozená svědkyni říkala, že ji prý uspokojoval jazykem a prsty, neví, zda mezi nimi mělo dojít i k pohlavnímu styku. Bylo to, když matka poškozené ještě žila s obžalovaným. Poškozená jí to řekla někdy v roce 2015, když byly u svědkyně doma, řekla, že se jí chce s něčím už dlouho svěřit, je první, komu to chce říct. Svědkyně tomu nechtěla věřit, ale zná poškozenou už dlouho, poznala na ní, že je to pravda. Z jejího projevu měla dojem, že jí to dost psychicky ovlivnilo. O tom, zda se poškozená obžalovanému nějakým způsobem bránila, se nebavily, detaily neprobíraly. Netuší, zda od doby, kdy se jí poškozená svěřila, byla ještě s obžalovaným v kontaktu. Svědkyně obžalovaného znala přes poškozenou, byla

u ní doma hodně často, hodně času s nimi trávila u nich na chalupě, občas tam byl i obžalovaný. Co se týče jeho chování k poškozené v té době, svědkyně si ničeho nevšimla, obžalovaného brala nějak normálně. Ke svědkyni se obžalovaný choval dobře, bez problémů. Změny v chování u poškozené předtím, než se jí svěřila, nepozorovala, své pocity dost skrývá. Svědkyně dále uvedla, že facebook používá, s obžalovaným přes něj komunikovala. Když si facebook založila, neměla tam žádné fotky a obžalovaný jí napsal (tehdy ještě nevěděla o této věci), jestli chce nafotit nějaké fotky na facebook. Svědkyně mu říkala, že klidně ano, obžalovaný jí nabídl, že je nafotí u něj v práci. Svědkyně se ptala, proč ne u nich doma, on řekl, že by tam byla poškozená. Také jí nabídl, že by jí nafotil u nich ve sklepě, nepřišlo jí to nějak divné, protože ho měla ráda. Poškozená jí ale potom řekla, ať s ním nikam nechodí, nijak to neodůvodnila, naléhala na ni, proto to odřekla. Toto bylo předtím, než se jí poškozená svěřila. Při facebookové komunikaci s obžalovaným u něj žádné neobvyklé chování nepozorovala, jenom jí přišlo divné, že ji pozval na focení k nim do sklepa. Měla pocit, že komunikuje přímo s ním. Myslí si, že v průběhu facebookové komunikace se s ním neviděla osobně, neví. Komunikaci s obžalovaným ukončila tak, že si na facebook nafotila fotky s kamarádkou, on jí psal, že od ní bylo neslušné to odřeknout, a že má tu konverzaci smazat, nikomu ji neukazovat, a ani o tom neříkat poškozené. Ona si tu konverzaci nechala. Svědkyni byla před soudem předložena facebooková komunikace (č.l. 146 – 165) a svědkyně potvrdila, že se jedná o komunikaci, o níž hovořila. Tuto komunikaci přeposlala poškozené, poté, co jí poškozená řekla, co se jí dělo. Už si nevzpomene, jak proběhl na facebooku prvotní kontakt s obžalovaným, netuší ani, kolik jí bylo let, je možné, že tehdy jí bylo 12 let. Ví, že poškozená se s tím problémem pak svěřila mamce a T. K., neví kdy. Mamince se svěřila, když svědkyně byla s poškozenou na chalupě, svědkyně ji k tomu přemluvila. Bylo to o prázdninách v srpnu roku 2017, poškozená jí řekla, že pro mamku má už dlouho připravený dopis, a svědkyně ji přemluvila, aby mamce ten dopis dala. Svědkyně jela z chalupy v autě s matkou poškozené, ta musela do práce, řekla jí, ať si to doma přečte, a ať není na poškozenou naštvaná, že jí to říká až teď. Poté jí maminka poškozené pár dní na to volala, možná ještě ten večer, nevzpomíná si, s tím, že jí měla o takové věci říct, příště má kašlat na kamarádství. Poškozená měla problém se s tím mamce svěřit, bála se její reakce. Babička poškozené k nim hodně často chodí, poškozené třeba uvaří, dá jí jídlo. Netuší, jak to bylo s vyzvedáváním poškozené ze školy, když byla malá, neví, zda ji vyzvedávala babička nebo obžalovaný. Nevzpomíná si, zdali měl obžalovaný nějaké tetování, matka poškozené ho měla, má dojem, že i on. Když byla poškozená malá, byla s obžalovaným často sama, když třeba její mamka byla v práci, a on byl doma.

8. **Svědkyně J. K.** před soudem vypověděla, že co se týče její dcery, tj. matky poškozené, poškozené V. a obžalovaného, působili jako úplně normální rodina, byla jejich součástí. Obžalovaný byl sice vůdčí typ, možná byl na lidi arogantní, ale ona s ním velice dobře vycházela. Spravedlivě si s ním rozdělila o péči poškozenou. Pro něj to nebyl žádný problém, byl hodně ochotný, ze začátku, když se seznámili, šel i na slavnostní zahájení první třídy. Poškozené zařídil stavební spoření Wüstenrot, tam posílal nějakou částku, tedy působil jako normální otec. Její vnučka V. ho měla asi docela ráda, říkala mu „tati“, poté s tím přestala, neřekla proč, prostě nechtěla, začala si kousat nehty, měla zpocené ruce, kruhy pod očima, ale dětská doktorka na nic nepřišla. Jednou se kupovaly různé dárky k Vánocům, svědkyně si pamatuje na polštář s nápisem, nutila ji, aby mu ho koupila, ona se vzpírala, nechtěla. Dále svědkyně ví, že obžalovaný s poškozenou jezdil k doktorovi na xxx, neví, jestli s nimi nejezdila i dcera, také chodili sami na kožní. Když byla poškozená nemocná, starala se o ni svědkyně, ale pro obžalovaného nebyl problém, kdyby by potřebovala, ji také pohlídat. Jednou jedinkrát se stalo, že k nim přišla, obžalovaný si tehdy s poškozenou hrál tak, že jí kreslil nějakými barevnými fixíky na břicho obrázky, kalhotky měla, svědkyně nechápala, že by to mohla být vada, třeba ani nebyla. Obžalovaný byl tetovaný od hlavy k patě, neřešila to, poškozená byla malinká, mohla chodit do

první třídy. Dále uvedla, že jednou otevřela počítač, už byla dlouho v důchodu, vyskočily tam ve čtverečkách nějaké pornoženy, kdyby to otevřelo dítě, tak neví. K běžnému fungování domácnosti svědkyně vypovídala následovně. Na nějakou dobu si našla brigádu xxxx xxxx xxxx, tehdy poškozenou vyzvedávala po obědě, měla ji skoro do večera. Když přišel obžalovaný domů, předala mu ji. S obžalovaným byla v pohodě, ne že by s ním vysedávala na kafe, ale nechala je potom v klidu. Co se týče toho, zda obžalovaný poškozenou někdy koupal, když mu ji předala v šest hodin, byl s ní až do večera, dcera chodila domů v půl deváté, to už poškozená byla v posteli. Někdy měla poškozenou až do půl deváté ona, mluví o tom týdnu, kdy její máma měla dlouhý týden. Konkrétně pondělky a úterky poškozená chodila na keramiku, vyzvedávala ji, nebo tam pro ni šla máma, když byla malá, později běžela sama. Když byl obžalovaný doma, nechala ji u něj, měla ještě dva psy, svoje aktivity. Obžalovaný chodil v pondělí a úterý z práce různě, většinou po šesté hodině, tak od půl šesté do půl sedmé. Ve středu chodil obžalovaný na klubové večírky s xxx, tedy mívala poškozenou do večera, nicméně obžalovaný přišel domů, tam se třeba převlékl, bral si z ledničky pochutiny na večírek. Mezitím, kdy se tam pohyboval, měli průchozí byt, tam nechtěla překážet, odběhla domů, bydlí za rohem, šla si vyvenčit psy, potom měla poškozenou až do večera. Ve čtvrtek, kdy chodila xxxx, za ní potom poškozená přišla, byla s ní do půl čtvrté, nebylo to každý týden, střídali se, jednou dcera, jednou ona, jednou obžalovaný. Obžalovaný přijel v půl čtvrté ke škole, měl pro ni v autě natrvalo sedačku, odvezl ji do xxx na plavání, pak ji už neviděla – to bylo asi každý třetí týden. Poté byly pátky, soboty, myslí, že obžalovaný chodíval do hospůdky, to viděla, bydlí naproti, děti tam běhaly na zahrádce, brával poškozenou s sebou. Obžalovaný taxikářil, jezdil až v noci po desáté hodině, dcera jí říkala, že ho musí probudit, nebo ho přemlouvala, aby nejedil. V sobotu a v neděli odpočíval doma. Když její dcera pracovala dlouhý týden, nebyla doma, chodila do práce v půl deváté, v devět, obchodní dům otevírali možná v deset, tedy chodila na tuto dobu, oni zůstali sami doma. Obžalovaný byl velice šikovný, uvařil, dělal grilování, naučil ji vyhazovat do vzduchu palačinky atp. Pokud tam svědkyně přišla, tak až po obědě, tak ve dvě hodiny, brala poškozenou na nějaké kulturní aktivity, nechala si ji většinou do večera. Obžalovaný se určitě nevracel domů až kolem deváté večer, jedině středy byly výjimečné. Pokud dcera svědkyně měla krátký týden, a ona měla odpolední, v pátek do šesti/do půl sedmé, poté odcházela, a jelo se na chalupu. Uvedený harmonogram dní se týkal celého období, na brigády chodila svědkyně čas od času. V roce 2010 se její dcera s obžalovaným brali, poškozená už chodila do školy, tedy takto to bylo od té doby. Předtím vnučka chodila do školky, to ji vyzvedávala také, poslední rok, kdy do školky chodila, obžalovaný ji mohl také vyzvedávat, neví, jak to využíval, asi moc ne. Poškozená začala chodit do školy v roce 2009, harmonogram trval od té doby pořád, změny byly pouze tehdy, když svědkyně měla nemocnou matku. Poslední měsíce, od dubna do června 2012, ji svědkyně měla u sebe doma, tehdy se nemohla o V. moc starat. Předtím za ní chodila za do nemocnice, kde byla tak tři, čtyři hodiny. Dále svědkyně uvedla, že její dcera k technice moc vztah nemá, o všechno se staral obžalovaný, ani k internetu ji snad nepustil, nebo ona o to ani nestála. Svědkyně nemá doma ani počítač, dcera dělá v obchodě, kdyby byla zkušená, dělá asi někde úplně jinde. Obžalovaný měl tetování, to přibývalo, už v roce 2009 ho měl na rukách z vnitřku (*svědkyně před soudem ukázala na vnitřní stranu pravé paže*), potom měl nějakého xxx nebo xxx, bylo to xxx, někde na předloktí na pravé straně zevnitř, později měl na těle nějaké xxx, dále měl celou levou ruku potetovanou a také nohu. Co se týče toho, zda se jí poškozená svěřila s tím, zda ji obžalovaný po rozvodu nějak kontaktoval, ví, že ji kontaktoval nějak divně, napsal jí, že by ji potřeboval k umytí oken, ať si vezme nějaké plavky, jednou poškozená napsal, jestli to dělala už ve třech, psal nějaké opravdu blbé věci, svědkyně dceři říkala, ať mu zavolá, že na něj podá trestní oznámení, ona to neudělala. Po rozvodu obžalovaného s její dcerou nějaké vypořádání snad ani nebylo, on bydlel v nájemním bytě, dcera dostala za úkol odejít, domluvili se, že v březnu, dcera měla svoje auto, on svoje, nebyly žádné problémy. Jestli dcera dostala od obžalovaného nějaké peníze, neví. Dcera svědkyně je na tom nyní psychicky zle, o řízení se spolu nebaví, začne hned brečet. O tom, že půjde svědkyně k soudu, dcera věděla, přála

jí, ať to dobře dopadne, ale nic podrobnějšího si neříkaly, s nikým jiným o tom svědkyně nehovořila, řekla to jediné své sestře.

9. **Svědkyně T. K.** před soudem vypověděla, že s poškozenou se znají už od školky, kamarádi se až od školy, jsou spolu v kontaktu i nyní. O její rodinné situaci ví, že měla rozvedené rodiče, teď žije jenom s mamkou. O době, kdy s nimi žil v domácnosti obžalovaný, ví, v té době se s poškozenou scházela. Ničeho si tehdy nevšimla. Poškozená jí říkala, že ji obžalovaný měl nějak orálně obtěžovat, svěčila se jí asi před rokem a půl. Neřekla jí, jestli to bylo jednou nebo vícekrát, myslí si, že to bylo myšleno vícekrát. Když jí poškozená toto říkala, nebyla v pohodě, určitě byla rozhozená. Myslí si, že kromě ní to řekla ještě A., tedy kamarádce, a poté i mamce. Svoji mamince to řekla až potom, co to řekla svědkyni. Svědkyně nevěděla, jak má reagovat, snažila se ji nějak dodatečně podpořit. Obžalovaného moc dobře nezná. Poškozenou doma navštěvovala, obžalovaný tam někdy byl, moc spolu nekomunikovali. Facebook užívá, s poškozenou a A. R. je přes něj v kontaktu. S obžalovaným přes facebook v kontaktu nebyla. Poškozená se jí nesaržila, že by s ním byla v kontaktu poté, co se s ním její maminka rozvedla. Poškozená jí neřekla, že by se jí obžalovaný dotýkal nějak jinak než orálním způsobem, ani jí neřekla, od kdy se to mělo dít, ale mělo k tomu docházet v bytě, kde společně žili. To, co jí poškozená řekla, si nechala pro sebe, protože ji o to V. požádala. Nejdříve jí dala deník, kde to bylo napsané, svědkyně si to přečetla, poté jí to poškozená ještě řekla.

10. **Znalec MUDr. Ladislav Procházka** před soudem přednesl ve vztahu k obžalovanému L. M. znalecký posudek z oboru sexuologie a psychiatrie. Uvedl, že závěry konzultoval se znalkyní klinickou psycholožkou, jejich závěry jsou v souladu. Znalec shrnul své písemné závěry posudku, ve kterých je uvedeno, že obžalovaný netrpí duševní poruchou chorobného charakteru, touto netrpěl ani v předmětné době, není závislý na alkoholu ani návykových látkách, není postižen sexuální deviací. Obžalovaný je preferenčně orientovaný na dospělé ženy. Pokud se trestné činnosti dopustil, jednalo se o náhražkové sexuálně motivované jednání s heterosexuálně pedofilním objektem a bylo projevem psychosexuální nevyzrálosti. Psychosexuální nevyzrálost se v takovém případě projevuje tím, že je posuzovaný schopen sexuálního vzrušení a uspokojení také s nedospělou dívkou, heterosexuálně pedofilním objektem. Pokud bude prokázáno, že se předmětné trestné činnosti dopustil, rozpoznávací schopnosti byly zachované a ovládací schopnosti byly v důsledku psychosexuální nevyzrálosti sníženy mírně, tj. forenzně nepodstatně. Chorobnou agresivitou, ani sexuálně motivovanou, obžalovaný netrpí. Je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, jeho pobyt na svobodě není z hlediska psychiatrického a sexuálního nebezpečný, znalec nenavrhl uložení ochranného léčení. Dále znalec před soudem konstatoval, že s ohledem na zjištění v psychologickém vyšetření, kde dle testových metod vyšlo, že obžalovaný je xxx xxx xxx, nelze vyloučit, že v případě sexuální frustrace, tj. nemožnosti sexuálního vybití s přiměřenými heterosexuálními objekty, je obžalovaný schopen sexuálního kontaktu i s náhradním objektem, a to s nedospělou, objektivně přirozeně submisivní a přístupnou dívkou. Sexuální deviací, pedofilii není postižen. Výrok, že obžalovaný netrpí sexuální deviací, pedofilii, je objektivní, kategorický, a to, že v situaci sexuální frustrace by mohl být schopen náhražkového jednání, je hypotetický závěr. Na dotaz soudu, zdali obžalovaný znalci sdělil, že sám měl být v dětství sexuálně zneužíván, znalec uvedl, že se ho na to ptal a obžalovaný mu řekl, že to není pravda, že neví, jak tato informace vznikla. Znalec dále uvedl, že i kdyby zneužíván byl, nemohlo to mít vliv na jeho sexuální život v dospělosti, je to trochu zkreslená literární představa, že kdo je pohlavně zneužíván, jeví potom nějakou sexuální poruchu. Poruchu může jevit, ale spíše funkční - třeba má nižší zájem o sex, poruchy erekce a podobně, že by to vedlo k nějaké změně jeho sexuální motivace, nepřipadá v úvahu. Sexuální frustrace vzniká tehdy, když člověk nemá možnost sexuálního vybití, protože nemá partnerku/partnera, a masturbace ho

neuspokojuje. U obžalovaného nezjistil věci, které by svědčily o této sexuální frustraci, tento údaj pro něj byl poměrně důležitý, ale jedná se o informace, které získal zprostředkovaně ze spisu a od obžalovaného.

11. **Znalkyně MUDr. Šárka Bínová** před soudem přednesla znalecký posudek ve vztahu k poškozené V. K.. Ve svých písemných závěrech znalkyně konstatovala, že poškozená netrpí žádnou duševní poruchou ani chorobou, v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestného činu, se u ní velmi pravděpodobně nevyskytovala duševní porucha, která by vedla k potřebě péče odborníků nebo k rozvoji psychosomatických poruch a vyžadovala zvýšenou péči pediatra. Znalkyně u ní nezjistila projevy sexuálně zneužívaného dítěte ani postraumatickou stresovou poruchu. Dále znalkyně před soudem vypověděla, že nezjistila, že by poškozená někdy v minulosti vyhledala klinického psychologa nebo psychiatra, trpěla psychosomatickými problémy, pro které by vyhledala pediatra nebo neurologa, například pro bolest břicha, hlavy. Nezjistila, že by měla poruchy chování ve škole, ať už ve smyslu zvýšené nepozornosti, delikvence, sexualizovaného chování, bolestí, úzkosti, že by si něčeho všimli učitelé či rodiče. Podle toho může usuzovat, že v době 6 – 11, 12 let poškozená netrpěla závažnější duševní poruchou nebo duševními obtížemi. Poukázala na to, že je to nicméně již dlouhá doba, může se vyjadřovat jen k tomu, co bylo objektivně k dispozici. K dotazu, že u poškozené nebyl zjištěn syndrom dlouhodobě zneužívaného dítěte, ani žádné posttrauma, zdali je možné, aby se na dítěti neprojevovalo dlouhodobé zneužívání formou orálního sexu několikrát týdně, uvedla, že většinou se to projeví dvěma případy. Jeden je, že dítě je pachatelem s ním žijícím v rodině, nějak uplácano, je si vědomo, že se to nesmí zveřejnit matce nebo ve škole, tudíž si je vědomo své moci nad pachatelem. Matka by si všimla takového rozmazlování, uplácení, v tomto případě bývají časté poruchy chování ve smyslu, že ve škole mohou mít děvčata, vzhledem ke svému věku zcela nepřiměřeně, znalosti o sexuální problematice, být vyzývavé, mít drzé chování. Druhá možnost může být, že dítě je senzitivnější, bojí se, je ustrašené, může mít úzkosti, můžou se projevit zjevnými poruchami nálady ve smyslu, že se něčeho bojí, separuje se od matky, nedůvěřuje druhým, stahuje se, anebo se vyskytnou psychosomatické projevy, úzkost se projeví tělesně, např. pomočování, únik stolice, bolesti hlavy, břicha, vyrážky, ekzémy. Běžně by se nestalo, resp. znalkyně neměla případ, že by si nikdo něčeho nevšiml, nenechalo to projevy na dítěti. Poškozená byla výborná studentka, mohla se soustředit na učení, nechodila do poradny, nebyly problémy se zvýšenou nemocností, se záškoláctvím, s ničím. Za své praxe se znalkyně neseťkala s tím, že by po prožití něčeho takového nebyly žádné příznaky závadového charakteru. Děvčata se začínou např. sebepoškozovat, nemít se rády, začínou být předčasně promiskuitní atp. Takovýto opakovaný, dlouhodobý prožitek z dětství má vliv na předčasné zahájení vlastního sexuálního života, zvláště když nebyl spojen s nějakým traumatem. U poškozené jí spíše připadal případ, že by vytvářela koalici s pachatelem proti matce, nebyly tam projevy posttraumatu, psychosomatické problémy, ani poruchy chování. Na dotaz, jestli se znalkyně setkala s případem obdobným případu poškozené uvádějící, že jí bylo jednání obžalovaného docela příjemné, že jí nic nebolelo, znalkyně uvedla, že nikoli. U poškozené viděla xxx xxx. Xxx xxx xxx xxxxxx. Na otázku, jestli je možné osobám s xxxx xxxx xxxx. Intelektivně je poškozená určitě průměrná, až lehce nadprůměrná, vzhledově, věkově, působila starší, přehnaně nalíčená, rozhovor si užívala, když o tom mohla vyprávět, nedělalo jí to problém, necítila úzkost, nebyl tam pláč, pocity viny, hanby. Na otázku týkající se časového odstupu, kdy se případ poškozené měl dít v období jejího mladšího školního věku, tzn. 1. – 5. třída, a poškozená to poté začala říkat kamarádům a matce až mnohem později, znalkyně odpověděla, že to není neobvyklé. Děti to někdy nejprve říkají přes kamarády nebo formou dopisu. Zde to bylo v případě poškozené trochu spojené s tím, že na matku zárlila, chtěla ji mít pro sebe, rivalita vůči partnerům matky. Ke způsobům reakcí dětských obětí sexuálního násilí, zdali může mít pocit „vlastní viny“ vliv na to, jakým způsobem se s tím potom oběti vypořádávají, kdy si uvědomí i to,

že at' už vědomě či nevědomě jednání samy vyprovokovaly, protože jim bylo příjemné, znalkyně uvedla, že to tak být může. Myslí si, že se mohla stát i tato varianta, poškozené to bylo libé, příjemné, tedy nic neříkala, poté když si v pubertě uvědomila, že to není správné, zveřejnila to. Nebyly tam ale projevy, které s tím bývají spojeny, když ve věku nepřiměřeném začne být dítě takto sexuálně aktivní, přidruží se poruchy chování. Na otázku, jestli jsou poruchy chování vždy nezbytné, odpověděla, že tak to je, dítě si má hrát s panenkami, dívat se na dětské filmy, najednou zažívá tohle, začne ho třeba zajímat porno, úplně jiné věci, začne být vyzývavé ve škole, doma, malovat se, nemůže to dítě nechat netečným, předčasně vyzraje. Na dotaz, jestli je možné, že u poškozené absentují rysy zneužívané oběti z důvodu, že celou trestnou činnost vnímala jako normální a přirozenou, znalkyně uvedla, že poškozená ji vnímala jako přirozenou možná jako malé dítě, ve 12 – 13 letech si uvědomila, že to není přirozené, ale zveřejnila to až nyní, to není běžné. Běžné je spíše to, že to matkám řeknou a matky mají tendenci to ututlat, zvláště pokud si chtějí partnera z finančních nebo jiných důvodů udržet.

12. **Znalkyně PhDr. Jindřiška Záhorská, Ph.D.** před soudem přednesla znalecký posudek ve vztahu k obžalovanému a také znalecký posudek ve vztahu k poškozené. Znalkyně k posudku vypracovanému na poškozenou V. K. uvedla následující. V písemných závěrech svého posudku konstatovala, že celkové rozložení jejích intelektových schopností je rovnoměrné, percepční, intelektové a paměťové schopnosti poškozené nejsou narušeny, je schopna správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Popis jednotlivých událostí se mírně odlišuje, není již schopna specifikovat některé časové údaje. Kostra příběhu ale zůstává stejná, zásadní informace sděluje poškozená konstantně, je schopná situace částečně detailizovat. Nebyla zjištěna motivace, která by ji vedla ke lživé výpovědi, u poškozené nebyly zjištěny zvýrazněné obecné sklony ke lhavosti či konfabulacím. Z forenzně-psychologického hlediska je poškozená obecně věrohodná, specifická věrohodnost je u poškozené částečně snižena s ohledem na to, že některé detaily byly měněny, poškozená nebyla schopna určit některé časové události, u poškozené nebyly splněny znaky svědčící o projevu emocí. Adaptabilita poškozené je snižena, na nové neznámé situace má xxxx xxxx, má xxx xxx xxx. Naznačena je xxxx, xxx, xxxx. XXXXXX XXXXX XXXXX xxx . V rámci znaleckého vyšetření nebyly zjištěny znaky, které by svědčily pro přítomnost posttraumatické stresové poruchy ani pro syndrom sexuálně zneužívaného dítěte. Znalkyně dále před soudem objasnila, že syndrom sexuálně zneužívaného dítěte nemusí být u každého přítomen, záleží na osobních charakteristikách, jak dlouhý čas uplynul od sexuálního zneužívání. Na doplňující dotaz soudu, jestli je možná souvislost i s tím, že poškozená zažívala při zneužívání spíše libé pocity, znalkyně uvedla, že ano, a to když sexuální zneužívání není brutální. Bez projevů výrazného násilí, jsou u obětí spíše přítomny pocity viny a studu za libé pocity. V těchto případech se může stát, a je častější, že se syndrom projevit nemusí, jsou tam pak problémy v navazování vztahů, ve zvýraznění neurotických rysů, se zpracováním emocí. V rámci psychologické analýzy videonahrávky výslechu znalkyně PhDr. Záhorská dále před soudem uvedla, že u poškozené xxxx xxxx xxx xxxx, na dotazy se snažila detailizovat obdobně jako při znaleckém vyšetření. Poškozená se nebála sdělit, že si některé údaje nepamatuje. Poškozená se nesnažila obžalovaného jednoznačně očerňovat, popisovala jejich vztah zpočátku jako dobrý. Znalkyně dále uvedla, že je možné, že základ je pravdivý a poškozená některé části zamlčovala z důvodu pocitu studu. Byly u ní méně diferencované, méně projevované emoce, může to být způsobeno osobnostními vlastnostmi poškozené i opakovaným hovořením o události v rámci konzultací v dětském krizovém centru, čímž se emoce stále zpracovávají. Na doplňující dotaz, zdali skutečnost, že při výpovědi zachycené na videonahrávce poškozená neprojevovala příliš emoce, souvisí s její osobností, znalkyně objasnila, že poškozená má v podstatě sniženou schopnost projevovat emoce, emoce potlačuje, je vnitřně zvýšeně prožitková, ale s emocemi neumí pracovat, emoce jsou navenek málo diferencované, proto působí emoční projev jako plošší. Pokud jde o jiné

možné vysvětlení tvrzení poškozené, například rivalitu vůči partnerům matky, znalkyně uvedla, že co se týká vztahu poškozené k matce, existuje tam velmi silná fixace na matku, tudíž mohly se projevovat určité tendence přivlastnit si matku v době partnerského vztahu, nicméně znalkyni v psychologickém vyšetření žádné výrazné znaky extrémní rivality nevyplynuly, nadto poškozená události sdělila již po dlouhé době od partnerského vztahu obžalovaného s její matkou. Znalkyně u poškozené nezaznamenala žádné výchovné nebo výukové problémy, zaznamenala problematické navazování sociálních vztahů, zaznamenala potlačené agresivní rysy spojené se strachem a s úzkostí, kdy se osoba obává agresivního nebo nějakého direktivního chování.

13. K posudku vypracovanému na obžalovaného znalkyně PhDr. Záhorská uvedla následující. Znalkyně shrnula písemné závěry posudku, dle kterých se u obžalovaného nevyskytují znaky svědčící pro přítomnost psychického onemocnění, jeho osobnost je strukturována z psychologického pohledu anomálně, se zvýrazněnými rysy emočně nestabilními, egocentrickými a úzkostnými, je přítomno množství vnitřních nezpracovaných konfliktů, naznačeny jsou sklony k neurotickým dekompenzacím. Obžalovaný zvládá navazovat sociální kontakty, jsou však povrchní, zaměřuje se zejména na vlastní zájmy a potřeby, orientuje se zejména na materiální svět, je u něj velmi nízká aktivní participace na rozvoji pozitivních vztahů, má zvýrazněné sklony k pasivnímu jednání, očekávání bez aktivní spolupráce. Sebejistota a sebevědomí jsou prezentované zejména navenek. V zátěži má obžalovaný xxx xxx xxx xxxx. U obžalovaného je naznačena problematika xxx xxx xxx, naznačena problematika xxx xxx. V případě, že mu bude prokázáno žalované jednání, je resocializace zhoršená, z hlediska jeho postoje, kdy plně popírá svou vinu. Dále znalkyně před soudem uvedla, že navenek je u něj překompenzována vnitřní nejistota projevující se vnějším překompenzovaným maskulinním chováním, v rámci znaleckého vyšetření byla patrná výrazná snaha po stylizaci, tedy snaha neprojevovat zvýrazněně agresivní, dominantní chování, snaha ukazovat se ve společensky přijatelném světle - mohlo to souviset s vědomím obžalovaného ohledně vedení trestního stíhání, mohlo to souviset i s vnitřní nejistotou, kdy se snaží působit jiným dojmem, než vnitřně prožívá. Ve spojení se závěry sexuologa-psychiatra znalkyně uvedla, že eventuelní motivace ke spáchání toho činu v sobě nenesou patologické prvky, jednání by v takovém případě bylo motivováno akcentovanými osobnostními rysy a podpořeno sebe-nejistotou v navazování vztahů a nestabilním sebevědomím.

14. Rovněž byly před soudem provedeny **listinné důkazy**. Podle § 213 odst. 1 tr. řádu bylo stranám předloženo k nahlédnutí odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika, Odboru kriminalistické techniky a expertíz Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, týkající se pistole, zásobníků a náboje obžalovaného, a to ze dne 22. 01. 2018. Dále byl stranám předložen dopis a část deníku poškozené, rovněž také protokol o ohledání věci, konkrétně facebookového účtu znějící na jméno Xxx K., jehož uživatelem je poškozená, včetně facebookové komunikace s uživatelem Xxx Xxx, a dále mezi uživateli s facebookovými profily Xxx K. a Á. R.. Taktéž byly předloženy zprávy Dětského krizového centra xxx, ul. xxx, ze dne 21. 09. 2017 a 22. 02. 2018, týkající se poškozené. Rovněž byla provedena zpráva Mgr. I. V., třídní učitelky poškozené, ze dne 01. 03. 2018, dále úřední záznam Policie ČR ze dne 25. 10. 2017 o prohlídce sklepní kóje náležející k bytu obžalovaného s fotodokumentací, a fotografie z místa bydliště obžalovaného, také výpis z katastru nemovitostí ze dne 11. 10. 2017 týkající se bytu obžalovaného. Rovněž byl předložen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 12. 05. 2006 o úpravě poměrů nezletilé V. K. před a po rozvodu manželství, dále zpráva ČSSZ k osobě obžalovaného ze dne 02. 10. 2017, a aktuální opis rejstříku trestů obžalovaného ze dne 21. 05. 2018. Následně byly provedeny listinné důkazy předložené ze strany obžalovaného, a to dohoda o vypořádání společného jmění manželů a dohoda o vypořádání společného nájemního práva k bytu ze dne 03. 03. 2014, fotografie bytu obžalovaného v Praze xxx ulici Xxx, fotodokumentace podlahy a postele v bytě obžalovaného,

taktéž fotodokumentace tetování obžalovaného, fotodokumentace týkající se fotografií poškozené z dětství, a potvrzení z Xxx Xxx Xxx, s. r. o. ze dne 16. 11. 2017 ohledně pracovní doby obžalovaného. Dále byly stranám předloženy kopie z deníku poškozené s jejími zápisky, fotografie poškozené s obžalovaným a potvrzení Mateřské školy u xxx ze dne 12. 09. 2018, vše doložené ze strany zmocněnkyně poškozené.

15. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu se zásadami uvedenými v § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že v bylo jednoznačně prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku, jímž naplnil všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Soud přitom hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

16. Soud uvěřil výpovědi poškozené nezletilé V. K. v přípravném řízení podrobně popsala jednání, kterého se obžalovaný vůči ní dopustil. Detailně vysvětlila, že když byla malá, obžalovaný s ní měl opakovaně orální pohlavní styk, konkrétně uvedla, že jí to dělal pusou, občas si to dělal i sám, zpočátku nevyvrcholil, k tomu došlo až později. Ze začátku, když vše začalo, hladil jí na přirození prsty, nezasouval je dovnitř, jen jí prsty přejížděl po povrchu přirození, občas jí přirození přešel i penisem, dovnitř nikdy nešel. Po několika měsících přidal i pusou a střídal to. Po čase se již vždy i sám uspokojoval a vždy vyvrcholil. Poškozená rovněž detailně popsala situace, kdy a kde k předmětnému jednání docházelo. Místem byl byt v xxx kde společně žila se svou matkou a obžalovaným coby jejím nevlastním otcem. Konkrétně k tomu docházelo na palandě v jejím pokoji, kdy u ní obžalovaný buď stál či klečel, jí nohy visely dolů přes schůdky, současně vysvětlila, že se nejednalo o klasickou vysokou palandu. Na palandě k tomu docházelo vždy jen večer, jednou, dvakrát týdně. Dalším místem byla pracovna obžalovaného, u jeho počítače, kdy seděla na velké židli, on klečel na zemi u židle, tehdy obžalovaný uspokojoval sám sebe. Z hlediska časových údajů objasnila, že matka v tu dobu bývala ještě v práci, bylo to kolem šesté, sedmé hodiny večer, kdy naopak obžalovaný již byl doma ze své hlavní denní práce. Případně se to stalo, i když byla její matka doma v kuchyni, tam nic neslyšela, většinou telefonovala nebo dělala večeři. Výpověď poškozené shledal soud jako věrohodnou, kdy byla schopná popsat řadu detailů, vybavila si například konkrétní historku, kterou jí obžalovaný vyprávěl a týkala se jeho zážitku z večírku, kdy se probudil vedle dívky, a názorně to ukazoval poškozené - poškozenou svléknul, leželi na sobě na gauči „jako v poloze 69,“ on ležel na zádech, ona byla svým přirozením k němu, žádal ji, ať mu to udělá pusou, ona nechtěla, zdálo se jí to velmi nechutné, dělala mu to proto rukou, chytl jí dlaň a pomohl jí, přejížděl její rukou přes jeho penis. Popsala také situaci, kdy jí například obžalovaný svlékal před koupáním, sama si dělala legraci, říkala, ať jí jde svléknout, on jí svlékl, poté jí to dělal pusou. Rovněž si poškozená vybavila, že když obžalovaný poprvé vyvrcholil, nechápala to, byla zmatená, tehdy šli ven s babiččíným psem a on se jí dotazoval, zdali to pochopila, přičemž ona odvětila, že nikoliv, on jí objasnil, že to se stává, když vyvrcholí. Dále byla schopná popsat podrobně jinou situaci, kdy jí byla nepřijemná debata s obžalovaným ohledně její masturbace, podrobně popsala, že jakmile jí obžalovaný začal sahat do kalhotek, plivla mu do tváře. Pravdivě rovněž působí její tvrzení, že to, co jí obžalovaný prováděl, jí na začátku bylo příjemné, nebo když se spolu dívali na porno, brala to jako pohádku. Je zřejmé, že z důvodu svého nízkého věku nebyla schopna porozumět tomu, co se odehrávalo. Výpověď poškozené soud shledal jako věrohodnou, přestože si některými okolnostmi nebyla jistá, zejména pokud šlo o časové údaje, vzhledem k tomu, že k jednání ze strany obžalovaného docházelo v období od jejich

7-8 let, a trvalo do rozvodu obžalovaného s její matkou. S ohledem na časový odstup ale lze určité nepřesnosti v tomto směru akceptovat a naopak je postupné slábnutí paměťové stopy přirozené.

17. Co se týče znaleckého zkoumání ve vztahu k osobě poškozené, ze závěrů znalkyně klinické psycholožky PhDr. Záhorské vyplynulo, že z forenzně-psychologického hlediska je poškozená obecně věrohodná, specifickou věrohodnost shledala znalkyně mírně sníženou s ohledem na nepřesnosti v časových detailech a méně výrazný projev emocí, kdy však posouzení specifické věrohodnosti je vždy na uvážení soudu. Z videonahrávky s výsledkem poškozené v přípravném řízení bylo patrné, že neprojevovala nadměrné emoce, jak by bylo možno očekávat u popisu takového typu trestné činnosti, které se na ní obžalovaný dopouštěl. Ze znaleckého zkoumání její osobnosti však jednoznačně vyplynulo, že poškozená má sníženou schopnost projevovat emoce, často je potlačuje, neumí s nimi pracovat, a proto celkově působí její emoční projev jako plošší. Podstatné je, že poškozená uvádí kostru příběhu stále stejně, a ani nebylo zjištěno, že by se snažila obžalovaného pouze očerňovat, jejich vztah popisovala zpočátku jako bezproblémový. Znalecky bylo sice prokázáno, že poškozená netrpí syndromem sexuálně zneužívaného dítěte nebo posttraumatickou stresovou poruchou, znalkyně PhDr. Záhorská nicméně objasnila, že ne každý, kdo byl zneužíván, jí trpí, záleží přitom na osobnostních charakteristikách, a na časovém dostupu od sexuálního zneužívání. Dle psychologického profilu poškozené je naopak zřejmé, že je osobou, která emoce zpracovává vnitřně a najevo je nedává. Pokud není sexuální zneužívání brutální ani agresivní, vyskytují se u poškozených spíše pocity viny a studu. Poškozená přiznala, že jí jednání nebylo vyloženě nepříjemné, zažívala i libé pocity, což být důvodem, proč se právě u ní syndrom zneužívaného dítěte neprojevil. To ale nevylučuje do budoucna vznik jiných problémů, např. v navazování vztahů, ve zvýraznění neurotických rysů, se zpracováním emocí. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Bínové, nebyly zjištěny u poškozené projevy sexuálně zneužívaného dítěte ani posttraumatická stresová porucha. U poškozené neshledala znalkyně ani poruchy chování běžné u tohoto typu obětí. Dle názoru soudu ale toto samo o sobě neznamena, že poškozená vypovídá proti obžalovanému nepravdivě. Soud má za to, že s ohledem na její psychologický profil uzavřené dívky, spíše skrývající své emoce, zároveň ale ambiciózní a úspěšné ve škole, která zpočátku nechápala, co se jí vlastně ze strany obžalovaného děje, není vyloučeno, že se vyhnula vnějším projevům, kterými by okolí dávala na srozuměnou, že má nějaký problém. Opakovaný, dlouhodobý prožitek z dětství v podobě sexuálního zneužívání, zvláště když nebyl spojen s nějakým traumatem, mívá často vliv na předčasné zahájení vlastního sexuálního života, k čemuž u poškozené došlo, neboť tato již plně zahájila sexuální život, a to aniž by o tom měla tušení její matka, se kterou jsou si jinak velmi blízké. Pokud se jedná o časový odstup, kdy k sexuálnímu zneužívání poškozené docházelo v období jejího mladšího školního věku, s čímž se svěřila nejprve kamarádům, a poté matce v době až kolem 15. roku, nejedná se o nic výjimečného ani z pohledu znalců, kteří se touto problematikou zabývají. Přestože znalkyně MUDr. Bínová u poškozené pocity studu při podání své výpovědi nezaznamenala, znalkyně PhDr. Záhorská, tedy psycholožka povoláná zkoumat její osobnost, o pocitech studu a trapnosti u poškozené naopak hovořila a soud se s ní ztotožňuje. Dále stojí za povšimnutí i to, že kamarádi, kterým se poškozená svěřila, svědci A. R., D. M. a T. K. uvedli, že nikdo z nich neměl pocit, že by lhala, právě naopak. Jedná o přátele poškozené, kteří ji znají dlouhodobě, a všichni se shodli na tom, že její sdělení bylo pro ně důvěryhodné.

18. Obžalovaný L. M. před soudem popřel, že by se žalovaného jednání vůči poškozené V. K. dopustil. Hájil se tím, že v období od roku 2009 do roku 2014 sám doma s poškozenou téměř nebyl, poškozenou měla v péči v podstatě vždycky babička až do doby, než její matka přišla z práce. Poškozenou si s nikým nepředával, většinou si ji její matka buď vyzvedla u babičky, nebo babička čekala ve Xxx u něj doma, než přijde matka poškozené z práce, nebo byly třeba někde

venku, ale poškozenou si předávaly ony mezi sebou. Rovněž před soudem popsal svůj běžný pracovní den, kdy ráno chodil do práce na sedmou nebo na půl osmou, pracovní doba byla do 16.00 hod., případně zůstal i déle z důvodu havarijní služby, poté jezdil pro taxislužbu. Večer se zastavil doma, ve 21.00 nebo 21.30 hod., kde spal do 22.00 nebo do 22.30 hod., poté jezdil zase taxislužbu do rána, do 02.00 - 03.00 hod. Obžalovaný před soudem uvedl, že z hlavní práce nechodil domů, domů přicházel až večer. Jeho výpověď v tomto směru je ale vyvrácena výpovědí babičky poškozené J. K., stejně jako výpovědí její matky M. K., které soud shledal věrohodnými, a které ve svých svědeckých výpovědích popsaly běžný denní režim fungování domácnosti odlišně od obžalovaného. Svědkyně M. K. vysvětlila, že jako prodavačka v obchodním domě pracovala krátký nebo dlouhý týden, a chodila domů kolem půl deváté večer. Babička vyzvedávala poškozenou ze školy, šlo se k nim, tam udělaly úkoly, šly ven, obžalovaný pracoval zhruba do pěti hodin, a když přišel z práce, babičku v hlídání vystřídal. Rovněž objasnila, že když ona přišla kolem půl deváté večer z práce, poškozená již byla připravená do postele, byla také vykoupaná, obžalovaný byl schopen se o ni postarat, například jí namazal chléb k večeři. Když svědkyně přišla z práce, on sám ještě chvíli spal nebo ležel, a teprve poté odcházel jezdit s taxi službou. Tuto výpověď potvrdila i svědkyně J. K., která detailně osvětlila jejich režim každý den v týdnu, přičemž kromě středy, kdy chodil obžalovaný na klubové večírky s xxx, mu poškozenou předávala mezi půl šestou a půl sedmou a odcházela domů, přičemž on už se o ni až do příchodu matky staral sám. S taxislužbou obžalovaný jezdil, ale až v noci, tj. poté, co si doma po práci odpočinul, a bylo to až po návratu tehdejší manželky z práce. Je tedy zcela zřejmé, že obžalovaný čas s poškozenou sám trávil, byť z tohoto režimu byly výjimky, například když matka svědkyně K. v roce 2012 vážně onemocněla. K. tvrzení obhajoby, že výpověď svědkyně K. byla předem připravena, soud uvádí, že je logické, že každý svědek s ohledem na druh řízení může do jisté míry předvídat, jaké otázky soud bude pokládat, to však v žádném případě neznamena, že taková výpověď je nepravdivá. Svědkyně K. velmi podrobně popsala běžný denní režim domácnosti, s takovým množstvím detailů, které by jen stěží vymýšlela, pokud by byly nepravdivé. Nadto z její výpovědi vyplynulo, že sama svědkyně K. s obžalovaným měla dobrý vztah, oceňovala, že měl zájem se o poškozenou starat, přestože nebyla jeho biologickou dcerou, soud proto shledal její výpověď věrohodnou. Vedle toho i svědkyně A. R. před soudem uvedla, že když byla poškozená V. malá, byla s obžalovaným často sama doma, když její matka byla v práci. Výpověď obžalovaného ohledně běžného fungování domácnosti tak nekoresponduje s výpověďmi ostatních svědků, je účelová a soud jí nevěřil. Z provedeného dokazování tudíž jednoznačně vyplynulo, že v péči o poškozenou se její babička spolu s obžalovaným spravedlivě dělili a obžalovaný s ní býval sám. V doloženém listinném důkazu ze strany obžalovaného, potvrzení z Xxx Xxx Xxx s.r.o., je sice uvedeno, že obžalovaný měl jezdit pro jejich taxi od roku 2011 do prosince 2014 ve dnech pondělí, úterý a čtvrtek od 16.00 hod. do 20:00 hod., a poté od 23.00 hod., a dále pátky od 23.00 hod., tento listinný důkaz však neprokazuje, že by tak skutečně jezdil každý den a netrávil čas před cestami taxi službou doma. Soud v tomto směru považuje výpovědi poškozené, její matky a babičky a svědkyně R. za souladné a věrohodné.

19. Co se týče tetování, obžalovaný tvrdil, že jej v v předmětné době neměl. Dle názoru soudu ale nehovoří pravdu, protože proti této jeho výpovědi opět stojí výpovědi poškozené, dále svědkyň K. a K., které jej popisovaly i detailně, byť rozsah tetování u obžalovaného zřejmě narůstal, měnil se (jak je u osob s tetováním poměrně běžné).

20. Dále obžalovaný před soudem uvedl, že poté, co se poškozená s matkou odstěhovaly, s poškozenou ani jednou v kontaktu nebyl, vyjma jednoho případu - kvůli společným fotografiím z dovolených, které jí předal na flash disku na parkovišti za domem. Co se týče facebookové komunikace s poškozenou z jara roku 2015, která byla obžalovanému předložena i během

hlavního líčení, uvedl, že on ji nepsal. V této komunikaci je zjevné, že osoba s profilem obžalovaného, tedy Xxx Xxx, opakovaně komunikuje s poškozenou, píše jí, jak se jí daří, co škola. Dále jí také píše, že si vzpomněl, jak se váleli ve vaně, a „jestli to už s někým zkoušela“ (č.l. 170), poškozené navrhuje setkání, ta mu však odpovídá, že ne, nemá čas, on dále píše „jak často to dělá sama“ (č.l. 171), že se za to člověk nemusí stydět, že ji chce vidět. Když se poškozená ptá, co by dělali, odpovídá, že cokoli bude chtít, na co bude mít chuť, ona se jej dotazuje na co, on reaguje, že ví, na co - „třeba na vodu v zadku, líbilo se ti to přeci“ (č.l. 173). Rovněž poškozené píše, kdy se uvidí, že už je to dlouho, a že „ji chce“ (č.l. 175), jestli už má kluka. Je zřejmé, že poškozené se scházet nechťelo, píše, že neví, musí se připravovat po prázdninách do školy, on reaguje, že jestli chce, všechno jde, že se přece dobře znají a není se čeho bát, ona odpovídá, že neví. Dále se jí obžalovaný dotazuje, zdali ji něco láká v sexu, ať mu to napíše, ona odpovídá, že nic (č.l. 176). Opět je zřejmé, že to poškozené není příjemné, nakonec mu píše, ať se dotazuje své vlastní dcery. V další komunikaci obžalovaný hovoří o tom, jak předělával byt, nabízí jí návštěvu, popisuje změny, ke kterým v jejich bytě došlo, dále se baví o nehodě, která se mu stala, později se poškozené dotazuje, kde aktuálně bydlí, ona mu adresu sdělit nechce (č.l. 177 a násl.). Poškozené nabízí, že koupí alkohol a „můžou se jít vožrat“ (č.l. 182). Dále jí psal, že je hezká, a ať se u něj zastaví, bude malovat, ať si vezme plavky, přičemž jí posílá fotografii, dotazuje se, jestli její máma ví, že si píšou, že by asi nebyla ráda, říká jí také, že už má větší vanu, vešli by se tam (č.l. 194-195). Obžalovaný rovněž posílá poškozené fotografii vany, s tím, že si vzpomněl, „jak se tam váleli“ (č.l. 196), dále jí píše, že po ní musí kluci šilet, on by neváhal (č.l. 199). Poškozené se dotazuje „jestli to už s někým zkoušela“ a chce, ať se za ním zastaví (č.l. 201), obžalovaný jí dále píše ve smyslu, že mu neodpověděla na otázku, že ví, na co se jí ptal, ona odvětlí, že **neví, je jí 12 let** (č.l. 202), poté tedy, že nezkoušela, a on vzápětí reaguje, jestli ji to neláká, kdy na to poškozená odpovídá, že až s tím pravým (č.l. 203), následně se jí ještě dotazuje, „jak často to dělá sama“, že se za to člověk nemusí stydět (č.l. 204). Obžalovaný poškozené v průběhu jejich komunikací opakovaně psal, že ji chce vidět s tím, aby o tom nikdo nevěděl (např. č.l. 219). K tvrzení obhajoby ve vztahu k uvedenému zvaní do bytu za účelem koupání a „vody v zadku“, upozorňující na to, že onen byt je ve 4. nadzemním podlaží, vybavený karmou, trpí značnými výkyvy vztlaku vody, která je buď hodně teplá anebo hodně studená, tedy použití vody za tímto účelem by nebylo příliš komfortní, a podporující skutečnost, že se skutek nestal, soud uvádí, že se s tímto neztotožnil. Je zcela irelevantní, jestli je v bytě karma či nikoliv, jak hodně teplá či studená voda teče, ostatně i samo koupání ve vaně bylo i tak možné.

21. Tvrzení obžalovaného, že tuto facebookovou komunikaci nepsal, soud v žádném případě neuvěřil. Tato komunikace je natolik osobní a detailní, a je z ní zřejmé, že i sama poškozená si je vědoma, že komunikuje přímo s obžalovaným, že tomuto tvrzení nelze uvěřit. Mimo sexuálních návrhů s ní obžalovaný hovoří i o běžných věcech ze společného života a je zcela jisté, že s ní komunikoval právě on. Vyjádření obžalovaného, že jeho heslo na facebookový profil znala i poškozená, a možná i její matka, čímž avizuje, že si tuto komunikaci vytvořily samy, považuje soud za zcela absurdní. Matka poškozené sotva umí zacházet s počítačem, jak vyplynulo z provedeního dokazování, a poškozená by si sama jen těžko dva roky před zahájením trestního stíhání obžalovaného vytvářela důkaz spočívající komunikaci, která má jednoznačně sexuální charakter. Z komunikace je patrné, že poškozené jsou obžalovaného narážky a otázky sexuálního charakteru nepříjemné a setkat se s ním nechce. Pokud by tuto komunikaci měla snad vést třetí osoba, odlišná od osoby poškozené a její matky, jen těžko by mohla znát detaily ze života obžalovaného, kdy přes tuto komunikaci byly poškozené zaslány dokonce fotky jeho bytu. Tvrzení obžalovaného, že neví, jak se fotografie jeho bytu dostaly do komunikace, o které tvrdí, že ji nepsal, a že pokud měl někdo přístup do facebooku, asi se pak dostal do všeho, soud v žádném případě neuvěřil. Jedná se pouze o účelové tvrzení, kterým se chce obžalovaný vyvinut z

jednání, které je mu kladeno za vinu, a podporuje naopak závěr soudu o věrohodnosti výpovědi poškozené. Nelze rovněž uvěřit tomu, že by si obžalovaný nevyšiml, byť by byl pouze občasným uživatelem facebooku, že má ve zprávách komunikaci, kterou on sám nepsal. Při odpovídání na zprávy na facebooku se vždy nová komunikace automaticky ukáže v profilu uživatele jako nejnovější, tedy daný uživatel vidí nejprve tyto nové, tj. poslední zprávy s uživateli, se kterými si psal. Tak je tomu bez ohledu na to, zdali by obžalovanému přišlo či nepřišlo upozornění na email, že se někdo přihlásil na jeho profil. Soud má tak jednoznačně za prokázané, že facebooková komunikace, kde jsou činěny sexuální návrhy nezletilé poškozené, patří právě obžalovanému.

22. Stejně tak obžalovaný uvedl, že si přes facebook nepsal s kamarádkou poškozené, svědkyní A. R. V konverzaci mezi ním a svědkyní R. je však zřejmé, že s ní komunikoval, a to ohledně toho, že na facebooku nemá žádné fotky, nabízí jí, že jí fotky udělá, domlouvají místo, kdy svědkyně navrhuje park, obžalovaný, zjevně překvapen, reaguje otázkou „před lidmi“, a navrhuje buď u něj v práci nebo u něj v domě ve sklepech. Svědkyně mu později píše, že nahá se určitě fotit nechce, a on souhlasí, ale současně jí píše, že by to nikdo neměl vědět, a žádá ji, aby tuto jejich konverzaci smazala (č.l.146 a násl.). Svědkyně R. před soudem jednoznačně vypověděla, že přes facebook s obžalovaným komunikovala, a k předložené konverzaci potvrdila, že se jedná právě o tuto komunikaci. Výpovědi obžalovaného soud tedy neuvěřil. Opět i v jejím případě dával obžalovaný soudu najevo, že ve svém počítači používal heslo, které bylo u něj doma známo, a že komunikaci vedl někdo jiný. Z obdobných důvodů, jako tomu bylo vysvětleno již výše u poškozené, soud tomuto tvrzení neuvěřil. Nadto sama svědkyně R. neměla dojem, že by se za obžalovaného někdo vydával. Nutno rovněž poukázat na skutečnost, že svědkyni R. bylo v době vedení této komunikace pouhých 12 let. Obžalovaný tedy evidentně projevoval zájem o nezletilé dívky, přestože si musel být vědom, že to, co činí, by dělat neměl, když sám psal svědkyni R., aby jejich konverzaci smazala a nikomu ji neukazovala, rovněž nechtěl, aby se o tom dozvěděla poškozená V.. Pokud jde o tvrzení obhajoby, že sklep, kam měl obžalovaný zvát svědkyni R., je naprosto nevhodným místem pro pořizování fotografií, s tím se soud ztotožňuje, avšak z jiného důvodu, nežli obhajoba, neboť je zřejmé, že dospělý muž nezve nezletilou dvanáctiletou dívku do sklepa za účelem fotografování, ale zcela očividně za jiným účelem. Svědkyně R. uvedla, že se s tímto návrhem obžalovaného svěřila své kamarádce poškozené, přeposlala jí i facebookovou konverzaci s obžalovaným, a poškozená na ni naléhala, aby se s ním nescházela. Přičemž toto se odehrálo v době před tím, než se poškozená V. své kamarádce A. svěřila s tím, že ji obžalovaný sexuálně obtěžuje. I toto dle názoru soudu přispívá k věrohodnosti poškozené, protože evidentně chtěla svou kamarádku ochránit před tím, co sama zažívala a co už ve věku 12 let nevnímala příliš pozitivně, ba naopak, docházelo jí, že - jak sama uvedla - nechce své první sexuální zážitky zažívat se 40ti nebo 50ti-letým chlapem.

Znaleckým zkoumáním obžalovaného bylo prokázáno, že jeho osobnost je strukturována z psychologického pohledu anomálně, se zvýrazněnými rysy emočně nestabilními, egocentrickými a úzkostnými, je přítomno množství vnitřních nezpracovaných konfliktů, naznačeny jsou sklony k neurotickým dekompenzacím, zaměřuje se zejména na vlastní zájmy a potřeby. U obžalovaného byla zjištěna výrazná snaha po stylizaci, tedy snaha neprojevoval zvýrazněně agresivní, dominantní chování, snaha ukazovat se ve společensky přijatelném světle, což může souviset i s tím, že se snaží působit jiným dojmem, než jaký vnitřně prožívá. Závěry znalce psychologa korespondují se závěry znalce MUDr. Procházky, který obžalovaného zkoumal z hlediska psychiatrického a sexuologického a uvedl, že u něj nelze vyloučit v případě sexuální frustrace, tj. nemožnosti sexuálního vybití s přiměřenými heterosexuálními objekty, že je schopen sexuálního kontaktu i s náhradním objektem, a to s nedospělou, objektivně přirozeně submisivní a přístupnou dívkou.

Soud tak i na základě závěrů znalců ohledně osoby obžalovaného dospěl k závěru, že obžalovaný jednoznačně byl schopen se dopustit předmětného jednání vůči poškozené.

23. Zdejšímu soudu je nadto z vlastní praxe známo, že zneužívání nezletilých se často nedopouštějí pedofilové, ale právě muži, kteří jsou jinak běžně heterosexuálně orientovaní na dospělé ženy, tedy skutečnost, že obžalovaný netrpí pedofilií, jak vyplynulo ze znaleckého zkoumání, v žádném případě neznamena, že se trestné činnosti vůči poškozené nedopustil. Poškozená byla v době, kdy se obžalovaný skutku dopustil, zcela jistě objektivně přirozeně submisivní a přístupná dívka, i s ohledem na její nízký věk, a také s ohledem na to, že k obžalovanému chovala po dlouhou dobu důvěru, měla k němu blízký a pozitivní vztah, žili ve společné domácnosti, a byla tak pro něj snadno dostupným objektem. Teprve po delší době, kdy k předmětnému jednání ze strany obžalovaného docházelo, a s ohledem na své dospívání, začínala chápat, že jednání, kterého se vůči ní dopouští, není v pořádku.

24. Vyjádření obžalovaného, že za tvrzením poškozené může být msta či pokles životní úrovně, soud neshledal jako pravděpodobné. Pokud by skutečně matka poškozené a/nebo poškozená byly zhrzené, lze si jen těžko představit, že by si něco takového proti obžalovanému vymyslely až nyní, kdy již dávno matka poškozené s obžalovaným nežije ve společné domácnosti. Jak vyplynulo z dokazování, matka poškozené s obžalovaným nežila ve společné domácnosti od konce května roku 2013, nadto i majetkové vypořádání mezi nimi již dávno proběhlo. Pokud jde o samotnou poškozenou, neměla motiv si vše s odstupem času vymyslet. Také je jen těžko představitelné, jak by se poškozená postupně svěřovala přátelům, konkrétně nejprve svědkyni A. R. (v roce 2015), následně také svědkům T. K. (někdy v únoru 2017) a D. M. (zhruba v dubnu 2017), a posléze matce. Je tedy zjevné, že se poškozená svěřovala postupně, s časovým odstupem zhruba rok či dva. Svěření bylo navíc vždy velmi emotivní, ať už s matkou nebo například se svědkem D. M., který vypověděl, že brečela, navíc vyjadřovala i obavy svěřit se matce. Takto se nechová osoba motivována zlobou či mstou, celý způsob svěření se a rovněž celé řady výše popsaných okolností s tímto potencionálním motivem poškozené, či její matky, nekorespondují. Ani znaleckým zkoumáním poškozené nebyl zjištěn žádný motiv, který by ji vedl ke lživé výpovědi, u poškozené nebyly zjištěny zvláště obecné sklony ke lhavosti či konfabulacím. Soud tak nezjistil žádný, a ani pravděpodobný motiv, k nepravdivému obvinění obžalovaného.

25. K tvrzení obhajoby, že způsob, jakým mělo probíhat svěření matce, a také kdy mělo probíhat, jelikož se svědci odlišují v tom, jestli to bylo v červenci či srpnu roku 2017, soud uvádí následující. Je zjevné, že ke svěření matce došlo o prázdninách roku 2017, sama poškozená během své výpovědi na okamžik uvedla červenec, a poté si uvědomila, že to bylo v srpnu, avšak i přesto je zřejmé, že to bylo během léta, a nelze se ztotožnit s tím, že pokud se svědci v tomto ohledu mírně odlišují, je toto tvrzení nepravdivé. Naopak průběh svěření se matce všichni popsali shodně. Dále obhajoba uvádí, že matka z toho měla být zdrcena, ale odjela do práce, šla pracovat, neměla obavu o to, co se poškozené stane, když ji nechá s babičkou, a tedy toto tvrzení je nevěrohodné. Prokázáno ale bylo, že matka poškozené se díky přečtenému dopisu vše dozvěděla až v Praze a hned volala své matce, babičce poškozené, jelikož měla strach, že si něco udělá, byla vyděšená, a druhý den, hned jak mohla, přijela z Prahy opět na chalupu. Výpověď matky poškozené potvrdila rovněž i babička poškozené, a také svědkyně R., a soud v nich neshledal takové odlišnosti, které by naznačovaly, že je toto tvrzení nepravdivé. Pokud jde o doložený listinný důkaz v podobě fotografií, na kterých by měly být vidět kruhy pod očima poškozené v době, kdy žila ve společné domácnosti s obžalovaným, a o kterých hovořila i babička poškozené během své výpovědi, soud toto tvrzení vyhodnotil tak, že tento důkaz nesvědčí o vině

obžalovaného, kruhy pod očima, resp. nevyspání, může být způsobeno čímkoliv. Totéž lze konstatovat i o dalších fotografiích, ať už byly dokládány ze strany zmocněnkyně poškozené, či obžalovaného, neboť zachycovaly pouze určité okamžiky z dětství poškozené, které nemají vypovídací hodnotu ohledně toho, co se reálně v domácnosti obžalovaného, poškozené a její matky odehrávalo.

26. V případě sexuálně motivovaných trestných činů je v řadě případů důkazní situace nelehká, kdy proti sobě často stojí tvrzení obžalovaného spolu s tvrzením poškozené osoby. V tomto případě však zdejší soud dospěl k závěru, že obžalovaný se předmětného jednání dopustil nejen s ohledem na výpověď samotné poškozené, ale rovněž také na základě provedených listinných důkazů, zejména doložené facebookové komunikace, kdy jednoznačně i po odstěhování poškozené ze společné domácnosti ji obžalovaný kontaktoval se zjevně sexuálními návrhy, mimo jiné kontaktoval i její nezletilou kamarádku A. R.. Dále bylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že s poškozenou sám doma nebýval, a to na základě provedených svědeckých výpovědí, zejména svědkyně J. K., M. K., a částečně i svědkyně A. R.. Soud rovněž vyšel i z provedených znaleckých posudků, kdy dospěl k závěru, že obžalovaný je schopen předmětného jednání, a pokud jde o poškozenou, která netrpí syndromem sexuálně zneužívaného dítěte ani posttraumatickou stresovou poruchou, bylo znalecky prokázáno, že s ohledem na způsob zneužívání, kdy obžalovaný zpočátku vzbuzoval v poškozené spíše příjemné pocity, nemusí vždy tento stav u oběti nastat.

27. Z provedeného dokazování vyplynulo, že se obžalovaný dopustil žalovaného jednání v období od září roku 2009 nejméně do května 2013. Pokud jde o časové souvislosti, soud se tedy v tomto ohledu mírně odchýlil od obžaloby, která uváděla, že se obžalovaný jednání dopustil nejméně v období od 01. 03. 2009 a nejméně do 31. 03. 2014, neboť dospěl k závěru, že po květnu 2013 se obžalovaný po rozchodu s matkou poškozené již v bytě prakticky nezdržoval, odstěhoval se do Xxx, a do předmětného bytu na Xxx si chodil jen vyzvednout čisté prádlo, a v tomto období mu tak již nelze závadové jednání s jistotou prokázat. Rovněž z provedeného dokazování je zřejmé, že ke zneužívání poškozené nedocházelo ihned po nastěhování se do společné domácnosti spolu s její matkou a obžalovaným, naopak k němu docházelo až po několika měsících, soud tak dospěl k závěru, že se obžalovaný jednání vůči poškozené dopustil v období od září roku 2009, tedy přibližně v době, kdy začala navštěvovat první třídu základní školy.

28. Pokud se jedná o **návrhy na doplnění dokazování** ze strany obžalovaného, aby soud provedl výslechy svědků T. H., M. D., F. J. za účelem prokázání, kdy a v jakém rozsahu se obžalovaný vyskytoval v xxx klubu v době, kdy mělo docházet k žalovanému jednání, zdejší soud nevyhověl. Důvodem je, že výše uvedené osoby nemohly uvést informace týkající se skutku, jež je předmětem obžaloby, neboť ve vztahu k tomuto skutku o něm nic nevědí, tedy se v tomto případě nejednalo o takové důkazy, které by mohly mít zásadní vliv na posouzení věci. Nadto z již provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný skutečně do xxx klubu docházel a nebylo tak potřebné za tímto účelem provádět výslechy dalších svědků. Co se týče návrhu obžalovaného, aby došlo k výslechu J. M. za účelem prokázání skutečnosti, že za její přítomnosti telefonicky sděloval své přístupové heslo používané na přístrojích v jeho bytě, soud rovněž nevyhověl. Opět se nejedná o informaci týkající se žalovaného jednání, a informaci, která by mohla mít zásadní vliv na posouzení věci. Navíc se jedná o současnou manželku obžalovaného, která má zájem na výsledku trestního řízení. Návrhu obžalovaného na výslech majitele taxislužby, který vydal potvrzení z Xxx Xxx Xxx, s. r. o. z 16. 11. 2017 týkající se pracovní doby obžalovaného, soud nevyhověl pro nadbytečnost, kdy má běžný harmonogram fungování domácnosti, v níž žili s

poškozenou a s její matkou, za jednoznačně prokázaný výslechy svědkyň M. K. a J. K.. Co se týče návrhu zmocněnkyně poškozené na provedení důkazu výslechem svědka J. P., který je nevlastním otcem svědka D. M., svědek P. se na základě předvolání k soudu nedostavil, následně zdejší soud návrh na jeho výslech zamítl, neboť skutkový stav již byl dostatečně prokázán, přičemž svědek P. měl disponovat informacemi sdělenými pouze od svého nevlastního syna D., který tyto již před soudem uvedl, tedy nemohl přinést žádné nové informace. Návrh ze strany zmocněnkyně poškozené na výslech psychologky Mgr. H., v jejíž péči je poškozená, či vyžádání si písemné zprávy od této psychologky, soud shledal taktéž jako nadbytečný. Soud disponuje vypracovanými znaleckými posudky z oboru psychiatrie a psychologie, které považuje za komplexní a zcela dostačující ve vztahu k osobě poškozené.

29. Z hlediska **právního hodnocení** naplnil obžalovaný L. M. svým jednáním všechny znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť zneužil bezbrannosti nezletilé poškozené V. K., jež byla jeho nevlastní dcerou žijící s ním a její matkou ve společné domácnosti, přičemž on ji donutil k pohlavnímu styku, kdy tento čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, kterým orální pohlavní styk jednoznačně je. Pohlavním stykem se přitom rozumí jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolané pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk směřující k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností, jako například právě orální pohlavní styk. Obžalovaný se zcela jasně dopouštěl orálního pohlavního styku, poškozenou jazykem dráždil na jejím přirození, později při tom sám masturboval, většinou až do svého vyvrcholení, po poškozené požadoval, aby mu rukou dráždila penis.

30. Poškozená přitom byla ve stavu bezbrannosti, kdy její duševní a rozumové schopnosti nebyly vzhledem k jejímu velmi nízkému věku na takové úrovni, aby si jednání obžalovaného dokázala vyhodnotit, neměla a ani mít nemohla dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byla schopna posoudit význam odporu proti vynucovanému orálnímu pohlavnímu styku. Obžalovaný naopak zneužil své přirozené autority nevlastního otce, kdy ho poškozená měla ráda, vybuchovala si k němu důvěru, oslovovala jej jako dokonce svého vlastního otce, trávila s ním čas, celkově s ním měla velmi pozitivní, dobrý vztah. Poškozená při orálním pohlavním styku mívala příjemné, libé pocity, nerozuměla tomu, co se mezi ním a obžalovaným odehrávalo, stejně jako nerozuměla tomu, co se stalo, když obžalovaný poprvé vyvrcholil. Teprve až později jí začalo vše docházet. Popsaného činu se obžalovaný dopustil, když byla poškozená dítětem mladším 15 let, v období přibližně od jejích 7 let do 11 let, kdy její věk jednoznačně znal, jelikož s ní a její matkou žil ve společné domácnosti a vychovával ji po období několika let v roli nevlastního otce. Jednání se obžalovaný dopustil v přímém úmyslu trestný čin spáchat (§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), kdy jako dospělý muž jednoznačně věděl, čeho se dopouští, když s nezletilou nevlastní dcerou provádí orální pohlavní styk.

31. Ze znaleckého posudku MUDr. Ladislava Procházky vyplývá, že obžalovaný netrpí a ani v předmětné době netrpěl duševní poruchou chorobného charakteru, touto netrpěl ani v předmětné době žalovaného jednání, rozpoznávací schopnosti byly zachované a ovládací schopnosti byly v důsledku psychosexuální nevyzrálости sníženy mírně, tj. forenzně nepodstatně. Lze proto shrnout, že obžalovaný je plně trestně odpovědný za své jednání.

32. Obžalovaný tudíž naplnil všechny znaky zvláště závažného zločinu znásilnění, tedy jednak naplnil znaky formální v podobě skutkové podstaty u tohoto trestného činu, a rovněž znaky společenské škodlivosti. Z chování obžalovaného, zejména z okolností a charakteru žalovaného jednání je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního či správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na charakter protiprávního jednání obžalovaného by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. Soud se tedy v právním hodnocení zcela ztotožnil s obžalobou.

33. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku, vzal v úvahu povahu a závažnost spáchaného trestného činu, poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Vzal v úvahu veškeré polehčující i přitěžující okolnosti demonstrativně vypočtené v § 41 a § 42 tr. zákoníku.

34. Polehčující okolnost svědčící ve prospěch obžalovaného, je skutečnost, že vedl před spácháním trestného činu řádný život (§ 41 písm. o) tr. zákoníku), v minulosti byl pouze jedenkrát soudně trestán, a to rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 27. 02. 1987, sp. zn. 1 T 12/87, pro trestné činy výtržnictví a nedovolené ozbrojování, přičemž toto rozhodnutí bylo amnestováno. Nyní se tedy na obžalovaného hledí jako na netrestaného, byť ani předchozí odsouzení by samo o sobě nebránilo v přiznání polehčující okolnosti spočívající ve vedení řádného života, zejména pokud se osoba po odsouzení, resp. po vykonání trestu, přiměřeně dlouhou dobu chovala řádně, a prokázala svou nápravu. Obžalovaný mimo výše uvedeného amnestovaného rozhodnutí nebyl dosud soudně trestán za jiný trestný čin a rovněž nebyly zjištěny ani žádné jiné poznatky, které by svědčily o tom, že nevedl řádný život.

Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v délce 5 – 12 let (§ 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku). Po vyhodnocení všech okolností případu, způsobených následků i osoby obžalovaného, dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného jsou dány důvody pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody, kdy přiměřeným trestem pro obžalovaného je nepodmíněný trest odnětí svobody v délce trvání 3 let (podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku). Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou. Soud v případě obžalovaného shledal důvody pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody ve smyslu § 58 tr. zákoníku, kdy má za to, že vzhledem k okolnostem případu a poměrům pachatele by použití stanovené trestní sazby odnětí svobody bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné a zároveň lze dosáhnout nápravy obžalovaného i trestem kratšího trvání. Poškozená netrpí syndromem zneužívaného dítěte ani posttraumatickou stresovou poruchou, jednání obžalovaného na ní nezanechalo viditelné následky, vyjma předčasného zahájení sexuálního života. Přestože soud shledal důvody pro mimořádné snížení trestu, je ale stále zcela namístě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy se obžalovaný sexuálně motivovaného jednání vůči poškozené dopouštěl po dobu několika let, navíc v jejím velmi nízkém věku, kdy poškozená v něj měla důvěru a on zneužil její bezbrannosti. Zdejší soud má za to, že stanovený druh a výměra trestu se zařazením do příslušného typu věznice posílí na jedné straně výchovný vliv uložené sankce na osobu obžalovaného, umožní obžalovanému uvědomit si následky trestné vlastní trestní odpovědnosti za předmětné jednání, jakož i dostatečným způsobem zajistí ochranu společnosti před případným dalším delikventním chováním ze strany jeho osoby.

35. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovanému povinnost zaplatit poškozené **náhradu škody – nemajetkové újmy v penězích**. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení řádně a včas připojila poškozená, která prostřednictvím své zmocněnkyně vyčíslila svůj

nárok na náhradu škody v podobě nemajetkové újmy, která jí v důsledku jednání obžalovaného vznikla, a to ve výši 1.100.000 Kč. Soud přiznal poškozené částku 200.000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy, a to s ohledem na okolnosti případu. Poškozená netrpí syndromem sexuálně zneužívaného dítěte ani posttraumatickou stresovou poruchou, nemá viditelné psychické ani fyzické následky na základě jednání, kterého se vůči ní obžalovaný dopustil, do určité míry se s tímto jednáním dokázala vyrovnat, rovněž byl vzat v úvahu i časový odstup od spáchaného trestného činu. Soud dále zvážil i majetkové poměry obžalovaného, který vychovává s novou manželkou nezletilou dceru, vůči níž má vyživovací povinnost. Soud tak dospěl k závěru, že částkou přiměřenou všem okolnostem případu, újmě poškozené i poměrům obžalovaného, je částka 50.000 Kč za období 1 roku, tedy celková částka 200.000 Kč za období 4 let, kdy k jednání ze strany obžalovaného docházelo. Se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. V odvolání je třeba uvést, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jinak bude odmítnuto. Rozsudek mohou napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o této náhradě.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému přiznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

Praha, 18. září 2018

JUDr. Kateřina Radková v. r.
předsedkyně senátu